

วิ.ป.ค. ๖๖

ลีปตาบท

เขาเรียกว่า...
รัฐประหาร
 ๒๖-๓๐

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๖
 ธันวาคม ๒๕ ๖๒ พุทธศักราช ๒๕๖๓ • ชัยสังเกตุชาทอเมริกา โดย สมัย เรืองไกร • บทวิจารณ์การเมือง ของ "ตราหมี"

วันนี้เพื่อวันพรุ่งนี้

Today for Tomorrow

การประกันชีวิต

อำนวยความสะดวกให้ได้ทั้งรัฐและเอกชน

ประโยชน์ของการประกันชีวิตที่ให้แก่รัฐ เงินเบี้ยประกันในการประกันชีวิต แม้จะเป็นเพียงรายละเล็กละน้อย แต่รวมเข้า แล้วจะกลายเป็น กองทุนมหาศาล บริษัทประกันชีวิตได้นำเงินก้อนนี้ ไปลงทุนในประการต่าง ๆ เท่าที่เห็นว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ เป็นผลให้แก่ทวีเชียประภังค์และส่วนรวม เช่น ทุนว่า ซื่อหลักทศวรรษบริบาล เช่น พันธมิตร.เงินกู้มีกำหนดปลอดเงิน การลงทุนประการนี้นอกจากจะได้อะไรผลประโยชน์ คือ ดอกเบี้ยแล้ว ยังเป็นการถือคุณแก่รัฐชาติในอันที่จะได้นำเงินไปใช้จ่ายบูรณะ และฟื้นฟูประเทศในกิจการด้านต่าง ๆ อันเป็นสาธารณประโยชน์และพัฒนาการส่วนรวม ซึ่งก็ถือว่าเป็นการอำนวยความสะดวก

ส่วนประโยชน์โดยทางตรงที่รัฐได้รับจากการประกันชีวิตก็คือ ภาษีอากรจากการประกันชีวิต ซึ่งต่าง ๆ บริษัทประกันชีวิตได้เสียภาษีให้แก่รัฐ ยกเว้นจำนวนมิใช่เล็กน้อย ตามสถิติโดยเฉลี่ยบริษัทประกันชีวิตที่เป็นสมาชิกของสมาคมประกันชีวิตแห่งประเทศไทยได้จ่ายภาษีให้แก่รัฐบาลเพียงสิ้นพ.ศ. ๒๔๘๘ เป็นจำนวนดังต่อไปนี้

ภาษีเงินได้	๒,๔๘๔,๐๐๐.๐๕ บาท
ภาษีการค้าและเทศบาล	๒,๘๐๓,๓๖๓.๗๖ บาท
อากรแสตมป์	๗๑๒,๗๐๑.๖๗ บาท
ภาษีขาย	๘๔,๗๑๗.๕๑ บาท
ภาษี โภคภัณฑ์	๒๐๘,๒๔๘.๘๖ บาท
ภาษีบำรุงท้องที่	๕,๖๘๕.๓๖ บาท
รวม	๕,๘๐๓,๗๑๖.๒๑ บาท

ประโยชน์ของการประกันชีวิตที่ให้แก่เอกชน เงินเบี้ยประกันที่ผู้เอาประกันได้มาจากการประกันที่นำส่งกับบริษัทประกันชีวิต ควรจะเล็กน้อยชำนานเข้า ก็เป็นเงินก้อนใหญ่ที่ผู้เอาประกันจะทยอยมาใช้จ่าย เมื่อถึงคราวที่ระคิดจะใช้เงินก้อนนั้นขึ้นมาอย่างกระพรวนทันที ก็นั่นนอกจากที่ผู้เอาประกันจะได้รับเงินปันผลจากเงินเบี้ยประกันที่ต่างฝากไว้แล้ว ยังเท่ากับผู้เอาประกันที่มีหลักประกันทางการเงินไว้เป็นของตนเอง หลักประกันอันนี้ยังให้ความคุ้มครองไม่ได้อีกจนกว่าผู้เอาประกันอีกด้วย หากผู้เอาประกันยังมีอยู่ถึงแก่กรรมหรือคร่าชีวิตอยู่ข้างหลังจะไม่ต้องเผชิญกับความยุ่งยากทางการเงิน เงินประกันของบริษัทหรือคร่าชีวิตไว้ก่อนบริษัท ระขอทั้ง บัญชี.หาจะยุ่งยากทางการเงินใดก็จะมี การประกันชีวิตก็จึงทว่าอำนวยความสะดวกให้แก่เอกชนแต่ละบุคคลที่เอาประกันไว้ตลอดจนครอบครัวผู้หนึ่งด้วย

เงินที่บริษัทประกันชีวิตจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันก็ หรือครอบครัวของผู้เอาประกันก็ ตามเงื่อนไขของ ธรรมมีสวัสดิบัญญัติ ประกันชีวิตที่มักจะมีไว้ในกรณีหากให้หรือถึงแก่กรรม เรียกว่าเงินจ่ายตามสิทธิหรือรางวัล ซึ่งกว่ากว่าบริษัทประกันชีวิตก็ตามแต่.เขียนในประเทศไทย และเขียนสมาชิกของสมาคมประกันชีวิตแห่งประเทศไทยได้จ่ายเงินตามสถิติเกี่ยวกับไปแล้ว เพียงสิ้นพ.ศ. ๒๔๘๘ ดังตัวเลขข้างล่างนี้

มรดกกรรม	๑๖,๘๓๑,๒๕๘.๘๓ บาท
อุบัติเหตุและทุพพลภาพ	๑,๒๖๘,๒๑๗.๒๒ บาท
รวม	๑๘,๑๐๐,๔๗๖.๐๕ บาท

สมาคมประกันชีวิตแห่งประเทศไทย

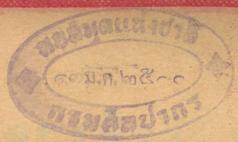
THE LIFE ASSURANCE ASSOCIATION OF THAILAND

สำนักงานใหญ่ ๕๕๑ อาคารนครหลวง ชั้น ๕ ถนนเจริญกรุง พระนคร โทร ๒๕๖๘๑-๒

ประกอบด้วย

บริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด บริษัทไทยประสิทธิประกันภัยและคลังสินค้าน้ำจืด จำกัด บริษัทนครหลวงประกันชีวิตแห่งประเทศไทย จำกัด บริษัทอาณานิคมประกันภัย จำกัด บริษัทกรุงสยามประกันชีวิต จำกัด บริษัทประกันชีวิตศรีอยุธยา จำกัด บริษัทสยามบริกรประกันชีวิต จำกัด บริษัทเมืองไทยประกันชีวิต จำกัด บริษัทไทยสมุทรพาณิชย์ประกันภัย จำกัด บริษัทประกันชีวิตบูรพา จำกัด

ธนาคารออมสิน

ไอ-ไท-สี่ปดาบท์

จัดทำโดยคณะบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ไอ-รายวัน เป็นพิเศษประจำวันจันทร์

บนหน้าปก "ไอ-สี่ปดาบท์" ฉบับนี้ บอกแจ้ง

ให้ทราบว่าในฉบับที่ ๑๖ ประจำวันจันทร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๐๑ คือหมอบลัดเกล้าไปจากวันที่ "ไอ-สี่ปดาบท์" ออกวางตลาดล่วงหน้าไปถึง ๔ วัน และวันที่ "ไอ-สี่ปดาบท์" วางตลาดนี้ คือวันพฤหัสบดี ๔ พฤศจิกายน.

วันที่ ๔ พฤศจิกายน คณะจะยอมรับกันไว้ทั่วกันว่า เป็นวันสำคัญอีกวันหนึ่งของชาติไทย ภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครองจากสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ที่ว่าเป็นวันสำคัญนั้น เพราะวันเป็นวันที่ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงกันขึ้นอีก แต่ไม่เปลี่ยนแปลงระบบระบอบอันใดเข้ามาแทนประชาธิปไตย หากแต่เปลี่ยนแปลงคณะรัฐบาลที่ปกครองตามแบบประชาธิปไตยอยู่แล้ว ให้เป็นรัฐบาลประชาธิปไตยวิเศษสุดยิ่งขึ้นไปอีก ตามความเห็นชอบของ คณะทหาร.

การกระทำของ "คณะทหาร" และผู้ร่วมมือกับในคราวนี้ เรียกกันว่าการกระทำ "รัฐประหาร" มีความมุ่งหมายให้รัฐบาลชุดพลเรือนที่ล้มล้างอำนาจนาวิกโยธินออกไป เพราะไม่มีความสามารถที่จะแก้ไขสถานการณ์ของประเทศชาติ และกรมอภศึกษาบางแห่งของประชาชนให้ดีขึ้นโดย "กำลังอาวุธ" ของ คณะรัฐประหาร" นี้ก็เตรียมพร้อมอยู่ แต่ด้วยเหตุระบอบพระศรีวิฑูรย์ทรงขึ้นปกครองมิให้ "เลือดไทยต้องไหลลง" เพราะพวกเราราชการด้วยกันเอง จึงไม่ปรากฏเสียงสนับสนุนจาก "กำลังอาวุธ" เหล่านี้แน่นอน.

๔ พฤศจิกายน ที่กล่าวถึงนี้คือ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นเวลา ๕ ปีมาแล้ว แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นยังคงลอยนอกลงในบรรยากาศการเมืองทุกวันนี้ เสมือน ๔ พฤศจิกายนเป็น "หมอกการเมือง" ที่ไม่มีวันจางหายไปจากประวัติศาสตร์การเมืองของเมืองไทยใด เราจึงได้จัดสรรคดีพิเศษขึ้นขึ้นนี้จาก "หมอกการเมือง" ซึ่งลอยขุ่นอยู่ยงยุนนี้ ภายใต้ชื่อเรื่อง "เขาเรียกกันว่า... รัฐประหาร" เสมอให้ท่านผู้อ่านได้ขบขัน.

แม้ว่า ๔ พฤศจิกายนวันนี้ "รัฐประหาร" แท้ก็เพราะมีความสำคัญในทางทหารอยู่ด้วยถ่าก็คือ เป็นวันกระทำลัดเกล้า

ญาติสาครดง คอหม้อองชัยเฉลิมพลของกองทัพกบฏในเช้าวันนั้น ฉะนั้น ๘ พฤศจิกายนจึงเป็นวันที่เรารู้จักเรลิมไปเสียมิได้เลย.

"ไอ-สี่ปดาบท์" กำลังก้าวรุกไปไม่หยุดยั้ง ด้วยแรงกดดันอย่างหนึ่ง เปล่าไม่ใช่กับยวดยานของอิทธิพลอันใดหรือ ปรากฏพรกการเมือง กลุ่มไหนเคยเป็นแรงกดดัน ความศรัทธาตนเอง และความศรัทธาในศักดิ์ศรีชาติของประชาชน

นายควง อภัยวงศ์

คนที่ได้รับคำสั่งให้จัดตั้งรัฐบาลเพื่อคณะรัฐประหารทำให้เรารู้สึกไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วและหนักแน่น และแม้ว่าสมัยเรืองโคจรบรรณาธิการของเราจะเกิดทางไปอเมริกาและกำลังอยู่ขึ้น เพื่อการเลือกตั้งประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกาอยู่ก็ตามกกำลังในของบรรณาธิการ ก็สพพร้อมต่อความแข็งขันในสิ่งที่ทำให้ "ไอ-สี่ปดาบท์" ก้าวหน้าในลักษณะวิงไปอย่างเร็ววัน.

สมัย เรืองโคจร บรรณาธิการของเราได้บรรเทาพิษภัยสังคมในระหว่งการวิพากษ์วิจารณ์ไปทางประเทศคราวนี้ นับตั้งแต่ถูกถามสามมตินะเน มืองไปเป็นระยะ ๆ จากไทยถึง ฟลอริดาปิ่นส์ ฮอโนลูลู ฮาวาย ฟรางโก, ลอสแอนเจลิส, นิวยอร์ก, วอชิงตัน ฯลฯ

และได้ส่งบันทึกเหล่านี้มายัง "ไอ-สี่ปดาบท์" อยู่เสมอ ซึ่งได้เร้ามันลงตั้งแต่ฉบับที่แล้ว นับก็กข้อสังเกตของสมัย เรืองโคจรจะเป็นสารคดีชุดที่ต่อเนื่องกันสำคัญที่สุดในชีวิตการเดินทางของเขา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อท่านผู้อ่านหลายอย่างหลายประการ ทั้งให้ความรู้และความเพลิดเพลินแจ่มไปไปในตัว พร้อมกันยังมีรายการเมืองขึ้นกยวาทที่ขบขันเรื่อง "เลือดสีน้ำเงิน" ของสิด ทุรมโรทิกอันผู้อ่านอ่านแล้วว้าว่าไม่ลง ก็กตามกัมนักกักกันเหมือนกักกันมิใช่...กันมิใช่เหมือนกักโคจรจะตอนเช้า เรื่อง "หนี่ที่ตองชำระ" ของศรีวิฑูรย์ สถาปนวันนั้นก็กำลังวิฑูรย์ความก่อกอง (อ่านต่อหน้า ๕๐)

แจ้งว่า กระดาษพิมพ์หนังสือพิมพ์
ซึ่งส่งมาจากญี่ปุ่นขึ้นราคา และไม่
ขายเป็นจำนวนมาก มีชายเล็กน้อยมี
แต่ผู้เป็นเจ้าทำนักหนาแต่ก็มี ก็ความ
รัฐมนตรีเศรษฐกิจ ก็บอกว่า "จะ
ให้สอบสวนคุณ" และให้ทักม
มันไว้ว่า "โตสึไปทาง อ.จ.ส. แนนก
ชายกระดาษแล้ว ให้รวบรวมสถิติการ
ขายกระดาษ ความต้องการของผู้ซื้อ."
หนังสือพิมพ์โชนอนอยู่ข้างราชการ
ตำรวจรัฐบาลไทยว่า "ไม่จริง ท่านรัฐมนตรี
กระทรวงที่ อ.จ.ส. ขายนี่ มีกระดาษพิมพ์ ใช้
กับหนังสือพิมพ์ไม่ได้"

เท่านั้น เราก็อมมองเห็นแล้วว่า
ชัยชนะย่อมเป็นของพวกพ่อค้า และ
ความเคียดแค้นผิดเคืองกระ คอกแก่ประ
ชาชนคนกินดินอย่างไม่พึงสงสัยเลย
เพราะแม้แต่นายกรัฐมนตรี ก็ยังยอมเห็น
ยอมรับว่า ไม่มีทางแก้ไขลูกไม้ของ
พ่อค้าได้ ประกอบกับรัฐมนตรีเศรษฐกิจ
การนี้เมื่อสองสัปดาห์ก่อนอย่างนี้ไว้
จึงมีข่าวว่าไม่มีนักศึกษาระหว่างนัก
ยึดมั่นในทฤษฎีพ่อค้า มีรัฐบาลได้ออก
ข้อหาแล้ว.

ผลอันสืบเนื่องมาจากสงคราม
ครั้งนี้ชอกช้ำจนต้อง พรวกโชกปรัก
ซึ่งเห็นพรรคประชาชน คนจนควร
ที่จะได้การอุปถัมภ์ประชาชน การ
กระทำของรัฐบาลนี้ต่างหากเมื่อเห็น
อันยากยิ่ง ด้วยความ อันเดียวชกาก็
เกือบของร.ค.ช.ชาวยุ ก็ถูกยุกับนาย
ชวน วันวันหรือซึ่งประมาณการ
ทำของรัฐบาลก็ถูกยึดไว้เป็น นกแก้ว
เมืองจีน และขอให้ฝ่ายบูรณาการ
อิมพเรีย การผูกโชกปรักไปถูกไป
ประชาชนให้เห็นข้อขัด จากเวลาไป
๒-๓ โมงไปจนถึง ๖ โมงเห็น การโชก
ปรักจึงเริ่มพาประชาชนซึ่งมีประมาณ
หมื่นคน เห็นขบวนออกจากสนามหลวง
ไป คือประชาชนให้ลี้ภัยไปตาม
ถนนราชดำเนิน ไปสภามุขนีราชวร
ที่ถูกถล่มกัน กับกองกำลังตำรวจ
การนี้ มีการเลือกตั้งจากออกเพราะ
ตำรวจที่ประชาชน เล็ดกระจายไปคน

ตัวเขา!

หนึ่ง อย่างไว้ก็ประชาชนได้ให้อัง
"จักรวรรดิขิมพินาศ" ไปตามถนน
คนไปยี่สิบห้าลูกออกลูก คนพลัด
จิตใจ ประชาชนได้มากผู้ประมาณการ
วรรกขิมพินาศ แต่ให้เรื่องถึงกันให้เห็นใจ
อียิปต์ พร้อมกับเชื้อเพลิงการขิมพินาศ
มีถนนยื่นกักพินาศให้เข้าไปถึง ประช
เหล็กสถานทุกถักลูกให้ ประชาชน
ให้ระบายความอึดใจของเขาอยู่เป็น
เวลาถึงถึงไม่ ไทยไม่มีทักด้วย
แรงอะไรเกิดขึ้น แล้วต่างก็ยอมถัก
กลับไปอย่างมีระเบียบยื่นที่นั่นไปอยู่
อย่าง นายพร อักอองส์ กว่าจะแก่
หนังสือพิมพ์ว่าทหารขิมพินาศไว้เห็น
ได้โดยปกติอยู่ไปขัดขวาง เพราะเป็น
ทางระบายอารมณ์ของประชาชน ผู้
อึดใจไว้ไว้.

แต่อกเหนือ ความขุ่นเคือง
โคกที่ล่าแล้ว พลัดกันตรวจไทยไว้
ความปลายนัดยี่นักมีการทรงผม
ของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ตลอดเวลา ๑๕ วันมา และได้ทรง
ผนวชในวัน ๕. พ.ย. นี้แล้ว ด้วยพระ
ราชกรณียกิจให้ระหว่างทรงผนวชเป็น

ความปลายนัดยี่นักที่สุกมิได้ อาทิ
โกสิดักไปนัดจักรพรรดิปฐมเจ้า และ
ทรงทำวาทกรรม ในเชววัน ๕ ล้อ
ลงนามลง ได้สัปดาห์ไปกรกขิมพินาศ
ขามไว้โดยถนนต่างกรุงไปอยู่กัก
อารามอื่น ๆ ในละแวกนั้น จนบรรดา
ชายขามไม่กินสังก.

ชายขามหนึ่ง วิธถนนเพชรบุรี
ตักบาศระเพลิงอยู่ของขามกักกน มี
ชาวสวด ผู้ทักใส่บาศระยักตักตั้ง
พริ่งพริ่ง เพราะจัดไว้เป็นพระเจ้า
แผ่นดินของแกเอง แกจึงเข้าพระ
กตัญจะบาทกมลลงจนพิศ ด้วย
ความปลิ้นปลิด ปักกัฟัวหุดแสวง
ความปลิ้นปลิด กานพิจยาตักกัไม่ได้
แล้ว แต่ยี่ไม่ไปลาบได้ทักทพพลก
นักผู้ไปเข้าขามบุญทั่วบัตรทั่วข้างกลาง
วันยื่นทักนตอกตั้งทรงผนวชอยู่เป็น
พระองค์ท่าน ได้ทรงเห็นความจงก
กักดีของประชาชนโลดจิด และบวิ
สุทธิโสตาสดิจจๆ จากพลกนิกร
ของพระองค์ท่าน ▲

บ้านของเขา

ผู้นำในยุโรป

กำลังกระหายเลือด.

ยุโรป กำลังขึงเข้านหน้าหัว
พวกสุนัขขี้กาน้ำข้าว ไม่ว่าจะเขินพวก
ที่มีศีลธรรมมากจน หรือจิตใจโหด
เหี้ยม กำลังกำลังกระหายเลือดไปทาง
กัน เห็นลูกแควตัวโหดที่ก้าวร้าว
ไม่ยอมอ่อนน้อม ก็หาเรื่องเอาอย่าง
ซึ่ง ๆ หน้า โคนำเข้าฆ่าด้วยเขี้ยวเข็
มกินกินเป็นกัยอาหาร โดยมิได้
คำนึงถึงเสียงที่หมาปราย ซึ่งมีหน้าที่
ปากว่าคำชยด้วย ลูกแควตัวแรกที่
ถูกผู้ส่งขี้ขามเช่นอย่างให้ร้ายและ
ทารุณ กตอชยัก ซึ่งเพิ่งรุ่งวัน
มาถึมรสชาติของความเป็นเอกราชได้
เพียงไม่กี่วัน, ลูกแควตัวที่สองได้
ชกราวี ซึ่งขณะที่ยื่นขามว่า ถูกฆ่า
เสียจนตายปราศไผแล้ว โยคักไม่มี
ใครข่มขืนเข้าไปช่วยเหลือให้ทั้งตัวก็
เรื่องนั้นขี้ ขี้แกลกแกละขี้กตอชก
กันทั้งสองขามนี้ คู่เหมือนจะทำทั่วโลก
ของ พวกลูกแคว คำพาดทักพวกขี้

ไทย-สปีดาคี

ของทาง "ไทย" ทำให้เป็นเพื่อนของเจ้าจึงไปปล้ำ
 อี๊กคุณและหวังเสด็จให้ถูกตมและให้ตมทหาร
 ออกไปจากตมและอภัยไปโดยด่วน ต้าตมอัน
 นี้ผู้ซึ่งอยู่ที่หอที่พระอินทร์นั่นเอง เพราะว่า
 ไม่เห็นมีกษัตริย์จะครองประเทศไทยแล้ว และจัดการ
 ตมคนไปตั้งทหารไปครองตาม นบพิตรซึ่งทรง
 มติประหาร สมพระราชาธิบดีไม่กล้าขึ้นเมือง
 ออกรบป้องกันเมือง ทว่าทหารเจ้าระอองคากษัตริย์
 เหลือก็เอื้อนขึ้นซึ่งอี๊กคุณและหวังเสด็จไปเยี่ยม
 มีผู้คุมคนกับภักตมของพระราชาธิบดีอยู่ที่
 หอพระมหากษัตริย์ที่สถิตยไปเดือนแล้ว ฐานะ
 ของสมพระราชาธิบดีจึงอยู่ในสภาพที่ไม่ดีอะไร
 ไรกับควัดทหารก็กลัวไม่สู้ดีไว้สำหรับคุณของ
 ท่านนั่นเอง เอ็นนี้ทั้งแม่ประเทษที่กษัตริย์บุตร
 แม่ไปไม่ได้ของเจ้า... ๆ

อื้อปี่ที่วงนี้เจ้ารักทุกขุขู่อยู่ในของเพลิง
 แล้วถูกกระเบิดทางเมืองนี้ก็จะระอาทวมกันคน
 ในแคว้นทวาร และในแหลมไทยไปอยู่ใน
 กษัตริย์ของจีนตอนหลังคนแล้ว ครอบ
 ครอบขู่ซึ่งก็รักทุกขุขู่กับเจ้าทหารอังกฤษ จาก
 ทั้งด้านเหนือ และด้านใต้ของปากคลองของ
 แคว้นพระราชาธิบดี ก็จึงต้องประหารหรือขึ้นอย่าง
 วิถีนี้ก็จะทหารขู่อื้อปี่ได้ เจ้าสุภานุสัทธิว่า
 ว่าจะตั้งคนใหม่ต่อ วิธีการช่วยเหลือพระ
 ราชาธิบดีคนใหม่ ก็กล่าวเป็นประโยชน์แก่ผู้
 ที่ทราบไปดังนี้ นึกก็ให้ตั้งองค์พระอินทร์
 ไปรักษาเมืองเสด็จแล้ว ในมาตมของพระ
 ตมของเสด็จออกทางหนึ่ง ซึ่งเป็นประเทษบัวร์
 ของอี๊กคุณนั่นเอง อี๊กคุณและหวังเสด็จอินทร์
 ที่ เพราะงานนี้บริวารที่ช่วยในพระเวลาคงมุ่งหมาย
 ของสมเด็จพระราชาธิบดีกับสมเด็จพระอินทร์

ดี เพราะร่างองค์พระอินทร์ก็เกือบสิ้นด้วย อี๊ก
 คุณหวังเสด็จและอมริกาเป็นส่วนใหญ่นั่นเอง ใน
 ที่สุดอื้อปี่ก็หนีมาอยู่อย่างเช่นคนเที่ยว บ้านเมือง
 ก็เหลืออยู่ทุก กลองจึงมีในพระคงก็ถูกขู่ขู่อำนาจ
 มาดมาใหญ่จนกว่าจะไปตั้งที่ระยอยู่ซึ่งชาติ
 อย่างไร ผลการกระทำที่กระทำไปของวิราทร
 ทุกคนและบุคคลที่ตกทุกข์ได้ทันทันนี้ ผู้ใด
 อื้อปี่ผู้ที่ถูกขู่ ขู่คือไปคนเลื่องน่าวาพระ
 อื้อปี่ที่องค์เสด็จทันทัน ที่องค์อมริกาว่าท่าน
 เพราะไม่มีมนุษย์ไปโลกนี้ จนมาข้อที่นั่นด้วย
 โยโจจึงจับบริวารก็เลย

แก้ว ไกมร.

จากโรงขี้ก

บริการเพื่อความ ปลอดภัยของใคร ?

หมันมีเสกกล่าวกับหนานหัว
 รวดแล้วต่าง ๆ ก็ก็ข้ายวิการเพื่อ
 ความปลอดภัยพวกพระสงฆ์นักคิด
 ะ หมันมีความหมายเพื่อใครกัน
 เพราะพวกนั้น พระราชาคนกินถน
 หรือแม้กระทั่งผู้ ก็คง ฟังทาศาขี้ รว

เม่งทำให้มีความปลอดภัยซึ่งว่าแลหมัน
 แค้นขี้ รวดขึ้นคนข้อยขี้คนทวน
 กลองกันขี้ขี้กัที่นั่นที่ อยู่แนวก็ก
 ข้ายวิการเพื่อความปลอดภัย ก็มีเส
 สังกตละรับส่วนมาก.

นอกเหนือจากเรื่องประจำวันที่
 เกิดจากกรมดี ก็คือข้ายวิการเพื่อ
 ความปลอดภัยแล้ว เมื่อเช้าวันที่๓๐
 เดือนที่แล้วก็ได้เกิดเรื่องขึ้นอีกคร
 หนึ่ง ครบข้ายวิการแล้วถึงเพร
 กล่าวคือ กรมไปกรมแล้วเข้าไว้
 เหล็กแหลมที่พกดัดตัว แบบนี้แล
 โด แทนผู้โดยสารเสียดายค่าที่.

เจ้าหน้าที่ตรวจความปลอดภัย
 สลบลวนโตความว่า ผู้คนขึ้นนายสิ
 ทหารบก สังกักรมการเงิน ชื่อ ส.ค.
 กิติภ มีคนยอก สวมกางเกงขาส
 เรวดี ตั้งขึ้นชื่อ เป็นพระยาพิสดาร
 นั้น ซึ่งมีนายชื่อมหาเสก ๕๐.

นายเจตมูลี่ได้ทราบเข้าพรีที่ทราบว่า ส.ค.
 กิติภซึ่งมีนายเจตมูลี่ไปขอขำอิน คนที่
 หมายขำอินไปไหน และใช้สิทธิบัตรทางเข้า
 ค่อมเป็นทางเข้าขู่ จะให้ตลอดการเมื่อถึงพระ
 อันเป็นสถานที่เกิดเหตุ และต่อความไปไหน
 มีเขาจึงได้เข้าเหล็กแหลมทวนไปต่อ เป็น
 การปล้ำกันตัวทันทัน.

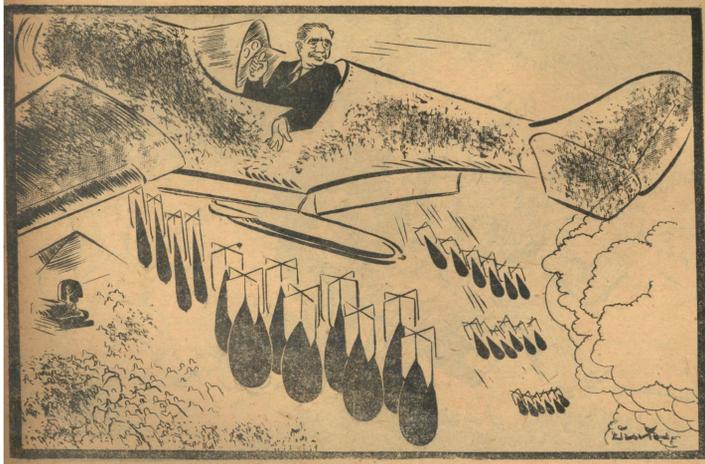
แต่ผู้เห็นเหตุการณ์อื่นว่ามี นายเจตมูลี่
 ไทกร ไทกรคนตรวจรับ เพราะขี้คนขึ้น
 แล้วขี้คนจะเอารับให้ได้อ่านนำเกิดที่สุด เป็น
 จึงเป็นเครื่องปล้ำคิดกล่าว. Δ

"นักถ้อย"

ขุนแผนสมัยใหม่.

ที่มันไปมาแล้วจากโรงหักตั้งๆ
 นั้นเม่งคิดก็หน้าเหยงหน้าอ้ง (ไม่
 ไซ่ช้อย) ขอว่า "หัวทันทันหัว
 คอขี้ ในมีระยอยู่ พอกันแม่คัทรู
 ครอบจน คอขี้ซึ่งข้างสงครามเสด็จ
 เสาขี้ขี้ ไปใหม่ หรือกลัไปจน
 มีกัถยานานาน" บก. หัวทันทัน
 ขอว่า "ไปหลัขี้ที่ไหนระย ซึ่ง
 ครอบจนเสด็จข้อยไปแล้วก็ ๕
 คินหญิงคนเมวพักไว้ก่อน" เม่งเอ็งโง
 โยไปท่น้อยหนึ่ง แต่ยังไม่ไปโรงหัก
 มาขี้ทรวอก เพราะจากโรงหักตั้ง
 กอขี้ จะเคยเคยไปก็ ถึงขี้โคที่
 งามเม่งซึ่งขี้กัออกนอกเม่งจึงได้ว่า
 ภาณุกุณิน ซึ่งก็มีพระเรอตั้งที่ ก
 พดกขี้ทรวอกขี้คนขี้ตั้ง วรขี้
 เม่งคำกัทักไปขี้โค เพราะเป็นชาว
 ภากรโพงตั้งทรวอกสำมะอูขี้ รุข
 นำมาเขียนแต่ละ ข้างที่โกรยไม่
 ไซ่เข้าใหญ่โคนัก แต่ก็พอกไปหัว
 วน มีเงินในขู่ข่มเสกกับตัวราว
 ษณขี้ รุจนหมันเสกตั้งพาทศ
 ภายไปข้อยกัถกัน และมาขู่เอาเม
 วนที่ ๑ เดือน ฤกษ์แวงเสกาค
 ไม่ขู่ข้อยสลา.

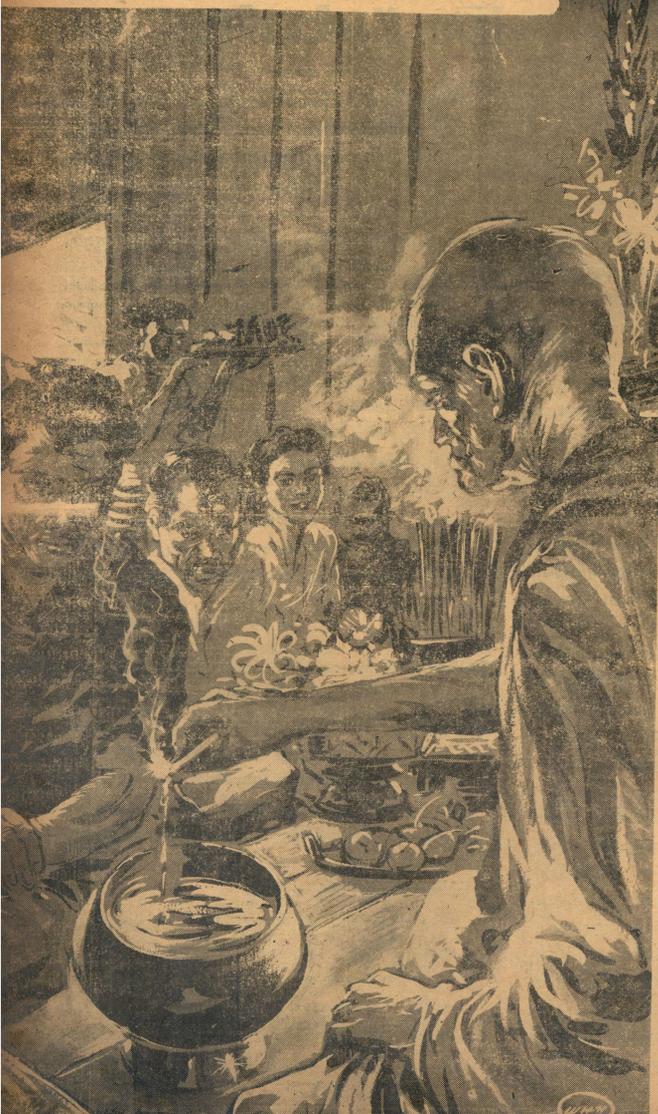
เงินหมันคงจะมีขึ้นของใคร ค่าะโยกข้าง
 เตะบ่อตั้งกับโรงหัก ภายไปโรงหัก
 จะเป็นเงินของใครไปขึ้นของใครของใคร
 ด้ว่าแล้วผู้รับ แต่ก็ไม่รับเงินจากไปได้ เป็น
 ประเด็นเพราะงออยู่ไม่พอ ว่าใครจะขำมี
 อยเสด็จวังเมอเอาไปได้ตั้งหมันรวมเม่งที่
 หนึ่งไม่ใช่ว่าจะเขมหาย ข่ากล่าขู ราช
 ษณเสกถือคน หรือมีเม่งที่กัถกัน และ
 เสด็จระอองขู่ขี้ไปให้ข้อยจนเม่ง จึงกล่าว
 ฤกษ์จะไม่พูดข่าข้อยมีระอองคัคนเสกต่าง
 อยางไปถน ราชัน้องระอองไปไม่ได้และ
 ข่าว่าอ่า มีเอ็ดเสกฤกษ์ขี้ให้ข้อยจนเม
 ษณการก็จะไม่เข้าเป็นเม่ง มีเม่งขึ้นตั้ง
 เป็นข้อยอยู่โกรยก็ฤกษ์ และฤกษ์เม
 ค่อมแล้วโรยเป็นด้วารจน ครอบจนค
 หรือมีเม่งมีข้อยอยู่ เม่งอินคัทรวอก
 กัถกันเช่นนี้ ขี้หัดครออบนมาโกรยข่า
 ไม้ตั้งข้อย และหัวทันทันจะระยไปโดย
 เป็นคัถกันครอบขี้เม่งนั้น. ▲

"เพื่อนศึคาพรมเขม - นะครบ!"

อาจารย์หนึ่งนั่งหลับตา ว่าคาถาพิมพ์แล้วก็หยดเทียนทำ
น้ำมันดี เพื่อพิจารณาเหตุเลขาจากหยดเทียนเหล่านั้น.

ภาพประกอบโดยปวีณี 'คนม'

ตอน ๑๖.

เมื่อคนทั้งห้าล้อมคดเป็นวงมือ อย่าง
สามซุมเข้าไปจนถึงขานเรือน สุนัขสี่สองตัว
ที่นอนอยู่บนนอกชาน ได้ยินเสียงแตรกรรกา
ก็ลุกขึ้นมามองไปทางเสียงนั้น พอเห็นว่าไม่ใช่
คนที่มันรู้จัก ก็ส่งเสียงเห่ากริ้วกราวจวนทัน
ที. ทำให้น้องทั้งห้าจะขยับอยู่กับที่หนึ่ง และ
ในเวลาเดียวกันนั้น เปรมก็ตกใจตื่น. เขาตะ
แคงหูฟัง แต่เสียงสุนัขเห่ากรรไรก็ยังคง
ดังอยู่ตามเดิม และเสียงห้าคนซึ่งกระซอกถ
กันทุกที.

ลูกทุ่งสามพวงแน่ใจว่าจะต้องมีคนแปลก
หน้า เข้ามารับมันอย่างแน่นอน จึงลุกขึ้น
มาแจ้งประจูด. เขาเห็นแล้วความมืด แต่พอ
ตาค่อยชินเข้า ก็เห็นเงาตัวของคนทั้งห้าเดิน
วีเขามาที่บันไดเรือน. เปรมแน่ใจว่าคนห้า
นี้ไม่ได้มาคดแน่นอน จึงถอยกลับเข้าห้องกว
ดาบของพ่อมาถือไว้ไว้มือ เดี่ยวคว้าสู้อย่าง
เต็มที.

มีเสียงคนขึ้นบันไดมา. เปรมแจ้งประจูด
ดูก็เห็นศีรษะคนคนหนึ่งกำลังโผล่ขึ้นมาเหนือ
ขอบหน้าต่างตรงบันไดพอดี เขารับฉวยโอกาส
ทันที. ถีบประตูเปิดออกแล้วก็ถลาเข้าไปที่ปาก
บันได และพื้นสองเดิมเหมือน. ชายผู้นั้นหลบ
จนพรวดก็มันโผล่ไปยังพื้นดิน. แต่ในบัด
นี้เอง เสียงนั้นก็ดังยิ่งขึ้น. กะสุนแหวก
อากาศเฉียดหูปรนไป
"มีงอย่าสู้. ไอ้เปรม. วางดาบเสีย. กูไม่
ต้องการรบแต่ก็ถ่มมืออย่างมีง." เสียงควา
ดคงมาจากคนกลุ่มนั้น ซึ่งกำลังประชิดเข้ามา
ใกล้จะถึงบันได

เปรมยังคงยืนถือดาบจังก้อยู้อยู่ เขายังคิด
สันทัดใจไม่ถูกว่าจะทำอย่างไรดี. แต่ทันใดนั้นบัน
ไดแค่นั้นก็ดังก้องขึ้นอีก. เปรมรีบรวบที่ค
แขน "กบอกรหัววางดาบ. ได้ยินไหม? วาง
ดาบเดี๋ยวนี้. นู่น่าเป็นพอมึงกูชิงทั้งเสียแล้ว."
คนกลุ่มนั้นรุกเข้ามาถึงบันได เปรม
ถอยเข้ามาในชานเรือน ยังไม่อาจจะตัดสินใจ
อะไรไว้ได้. ในระยะนั้นเอง คนหนึ่งก็ก้าวขึ้น
ขึ้นมาข้างบันได. คนหนึ่งฉายไฟใส่หน้าเขา
ทันที.

"ถ้ามีงไม่วางดาบ กูชิงทั้งเดี๋ยวนี้." คน
หนึ่งควาด ทำทางบอกความเป็นหัวหน้าเต็ม

เสียดสีข้าเฒ่า

ขบขันมหาราชเบื่องเรื่องเอก ขบขันมารวมเข็มนิตยสารสปีดไลท์จบ

ตัว "มิ่งเอกชายที่ถือคู" พุด แล้วเขาก็ยกบันขึ้นจ้อง มาทางเจ้าของบ้านหนุ่ม.

เปรมถูกอุ้มอยู่ที่ซาเนอเรือเป็นรูปครึ่งวงกลม. เขามองไม่เห็นทางหนี เพราะข้างหลังเขาคือลำห้อง. เมื่อไม่ทางใดก็กัว่า ขอมจ่าน เขาก็ทิ้งตัวปลงลงนอกชาน.

อะไร. เขาเป็นเศรษฐีแล้วทำไมเล่า ถ้า หิวระพอกก็กินก็หูกก็คว่ำ คำเล่าลือทำให้เขาเขินเศรษฐี. คนพวกนี้คงจะได้เปรียบก็กัว่า เขาถูกลือลือเคลือบหึ่ง จึงพินมาปลงเงินอันเขิน แต่เพียงลมอากาศ ก็เต็มไปด้วยความว่างเปล่า. เขาอยากกระหิวระออกมา. แต่ความร่ำรวยก็ค้าง และความ

"ใครจไม่มิ่ง?" บูรุษนั้นถามเพื่อให้เห็นใจ

"สปีเทอวักมะเขมาเด็บ"

"อะไรมาใช่ไหม?"

เปรมพยักหน้า.

ชายครวคก หันไปทางคนกัถันอยู่ข้าง ๆ

"มิ่งไปถูก. ว่าไง, จะเข็มนิต

กระจายทั้งนเข็มน และใช้คุณหมื่อใหญ่ไปถูกทง เพื่อจะคว่ามือโรยข้อข้างในบ้าง." แม้แต่มันซอกก็หนีการ คัมไม่พ้น แต่ก็ไม่เจออะไรก็กระวระพจเจอบ. บูรุษครวคกจะซาตัวเปรมมา บังคับให้ถักถองออก บรรวคคูกถูกขบไป ก็ขบขบมิตรไมครว

คำว่าสิ้นเดือน ทำให้เปรมหวดหนักไปถึงเงินจำนวนสามแสนอีก.

ฝนเดือน.. บางครั้งมันก็ล้ามารวมบรรดาไลค์คนกลายเป็นมหาเศรษฐี มิ่งมีศรีสู่ขานเปรี๊ยบราชา.

แต่บางครั้งมันก็ถูกชักให้มนุษย์พินาคล่มงตั้งนเนื้อประตาดจ...!

บูรุษหนึ่งเต็มไปกับครวคกัววซ่า มาทันที ก่อนที่จะมีโอกาสพูดอะไร เขารู้สึกว่า มีข้อแย้งฝากมาที่ทางเขาจะไป ขึ้นคำพวว่า แล้วก็อ้อ ๆ ขวลงนั่งข้างฝา.

เปรมมั่งอยู่ประจำที่หนึ่ง เพราะสมอบคัมก็เอะหุขทำงาน แต่คนแล้วเขาก็ถูกกัถันขึ้นมา กัวขวิวิทกสม.

เปรมจะไปออกเสวไร สักก็หะไปมา ความรู้สึกอ้อ ๆ คนกัถัน กัถะบะย. เขาได้อินเสียง บูรุษผู้ไมครวคกถามว่า

"มิ่งถูกลือเคอหั้นสน มิ่งเอาเงินไปเข็มนไว้ที่ไหนระไรเปรม?"

เปรมขังคอกกระเสวอยู่ การถูกละหนักคงจะบางอย่าง ทำให้เขาขังนึกอะไรไปก็คอบออก แล้วเขาก็ได้อินเสียงชายผู้นั้นถามอีก.

"บอกมา มิ่งเอาเงินห้าแสนไปซ่อนไว้ที่ไหน?"

เปรมเริ่มรู้สึกว่าคนทั้งที่กัถันถการ

หวาคสรวัก คอญันแต่มีขังอาหารเอาชีวิตเขาเสียเมื่อไรก็ได้ ทำให้เขาหิวระไปมื่ออก.

"ว่าไง, มิ่งไม่พูดหือ?" ผู้ที่ไมครวคกกินเข้าไป านถึงตัวแล้วกระระเทปากกระขอมกัเข้าไป ก็กัถังเต็มแรง. เปรมสั่งสั่งสูทตัว.

"จันไม่มิ่งแล้ว." เปรมพูดเสียงแหบ พทางเอาหมูกัถัง.

"ไม่มิ่ง. งงมิ่งก็เคอมีตัวขย ๆ." ชายนั้นกัปากกระขอมกัลงบนกัถันผู้มั่งคั่งที่ไว้ขอข้าน.

"อู๊จิง ๆนะ เงินมันถูกคนขมิโยไปหมดแล้ว. เวลามันเป็นขยก็ถ้อยในรถแล้ว ไม่เข็มนไปถูกนัถัก!"

บูรุษครวคก มีภาพทงสรวักคนที่คล้ายขยก็ถะไรขังมาได้ เปรมเห็นคังนี้หนักก็ขระพจก็อ้อไปว่า.

"หั้นระพจไปถูก ถ้าไม่เข็มน. มันไหนข็มนในรถ. โถคนขมิโยกัถายโทรไปแล้ว."

ไหม?"

ชายที่ถูกถามอยู่ช่วงล่างมั่งสูง ขอบอข่าแวงรถถ้วว้า.

"ใช่เมถูกไปใครคอกถวม. เงินในกระเป๋นเห็นแค่ครึ่งเดียว. โธนี่ก็ไมโทททหอก."

บูรุษครวคกทำท่าหัวเสีย บูรุษผู้มั่งคั่งบะไรระ, กัถ้ำแดน. ปล่อยให้มิ่งขมิโยเขาไปก็ได้. ระบ้ำแท้ ๆ"

เปรมมิ่งไปคอบ. เขารู้สึกใจเซที่เห็นท่าทางของหัวหน้ากัถันปลัด ขอกถักขยจ่านนคัมก็อ้อที่จาวจ. บูรุษนั้นจึงบ่นต่อไป

"อ้อ, มิ่งเเอง, เราของขังมาแวงก็ขยไปเข็มน. สมันหน้า, มิ่งเงินแล้วก็ไปเข็มน. แต่มิ่งคังมั่งคั่งนุ่. เฮย, พวงเรา, นัถักที่หัว."

การคัมขยก็ถไม่ปราณีได้เอม

พันพิทัก. เขาขุดถูกรักรวขย

เป่ากถอง แต่คิลขบว่าบท. เปรมไปหาขยวบ เมื่อนขบิตรนั้นถูกล้งเอไป เพราะเขาผู้นั้นมิ่งคำสาหรับเขาเหลือนคน. แต่ขยก็จันไว้คนเจอนขันคุดคทำอึกสองร้อยกว่าบาท ก็ขยก็เก็บไว้ ในกระเป๋นใส่คังต่างหาก

คงจะขบไปได้ เพราะเขาได้พับเส็ซขึ้นไว้ในครกหินของแม่ ซึ่งคว่าอยู่หน้าประตูห้อง. คนทั้งที่ช่วยกันคังขยแล้ว ก็หัวหน้าผู้ไมครวคก ก็ปราเข็มนมาแล้วคขคอกถวมว่า

"มิ่งแม่เปสิยว่าขยกัถ่านคหิวระ, โธเประ?"

"คนนี้อยู่หน้าห้อง. นัถมทคกัวจิง ๆ." เปรมคอบเสียงเคอคือ

"สมันหน้ามิ่ง. เกย์เจ็ยง

โร. ขังห้าแสนถูกกวากขย" สายนั้นพูดเสียงกรวว่า. แล้วหันไปทาง

พระยาศรีสุทนต์เสด็จ

๑๘. บางเวลา เวียงแก้วกับพระยาศรีสุทนต์เสด็จก็พากันไปเที่ยวความถ้ำธาร และห้วยละหารหยุดเข้าเขื่อกสนทนากันตามประสาคนรักตามถ้ำฟัง

๑๙. บางคราว พระยาศรีสุทนต์เสด็จชาวเวียงแก้วจึงมาพอกันไปขึ้นยอดเขา มีหมอกดกคลุมไปทั่วป่า ความสัมพันธ์ครั้งนั้นมิได้ตลอดพ้นเสียดาของอินคา นักเลงใหญ่ ซึ่งเป็นพรรคพวกลูกสมุนของ ม. ปาวี กงสุลหลวงพระบาง.

๑๕

นาง อภัยวงศ์

ถึงห้องราชการยศถา ห้างการค้ากับชด.ชา.

นายควง อภัยวงศ์

นายกฯ คนที่สี่สมัยแรก-

นายควง อภัยวงศ์ เข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีสมัยแรกเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๑ ขณะรัฐบาลของนายควงประกอบด้วยบุคคลสำคัญ อาทิเช่น:

พลเรือโท สินธุ์ภณาวิน เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม, พระยาศรีเสนา เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ, เจ้าพระยาวิธรรมยาชีศรี เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข พลเรือโทพัน นาวาวิจิตรเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม หลวงศุภชลาศัยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย, นายทวี บุณยเกตุ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ฯลฯ

อาจกล่าวได้ว่า การเข้ารับตำแหน่งนายกฯ ของนายควงคราวนี้เป็นระยะเวลาที่ท่าเรือเมืองอยู่ในภาวะคับขันยิ่งกว่าครั้งใด กองทหารญี่ปุ่นแม้จะระยงคุกคามอธิปไตยของชาติไทยเต็มบ้านเต็มเมือง ไม่มีใครสามารถจะคุกคามมาได้ว่า "จุดระเบิด" จะเกิดขึ้นในวันใด เพราะญี่ปุ่นเกิดหวั่นใจ กระทำการค้าที่อิสระเสรีของชาติไทยที่ขาดเขาไปไว้ในมือของคอมมิวนิสต์และโซเวียตเฉพาะ ในเวลาที่กำลังทรภพส่วนใหญ่ของไทยตกอยู่ภายใต้อาณาจักรของขบวนการทหารสูงสุด จอมพล.พิบูลย์สงคราม อดีตนายกรัฐมนตรีเช่นนี้ด้วย.

แต่อย่างไร นายควง อภัยวงศ์ ซึ่งได้รับความสัมพันธ์อันดีจากคุณโท ในด้านกำลังทหารจาก พลเอกพระยาพิบูลย์เสนา และกำลังกำลังทางการเมืองจากนายทวี พนมยงค์ ก็พิชิตขบวนการทหารระบอบกันชนของชาติที่ยามนี้ยังเต็มความสามารถ สมกับนโยบายข้อหนึ่งที่ว่าจำนวนหลายข้อซึ่งแถลงต่อรัฐสภาในวันเข้ารับตำแหน่ง หัวหน้าคณะรัฐบาลว่า:

"...รัฐบาลนี้จะมีบริหารงานด้วยความเข้มแข็งและซื่อสัตย์สุจริต ต่อพระมหากษัตริย์ ต่อรัฐธรรมนูญ ต่อประชาชน สิ่งใดที่เป็นความเดือดร้อนของประชาชนส่วนมาก หรือที่สถานะของเอกราชรัฐบาลนี้จะได้พยายามช่วยเหลือแก้ไขให้มากที่สุดเท่าที่ความสามารถและกำลังที่จำเป็นมีความต้องการหรือที่เป็นความสุขของประชาชนแล้ว ก็พร้อมที่จะเสริมจัดทำขึ้นเท่าที่สามารถจะทำได้..."

งานชิ้นแรกของรัฐสภาคณะนายควง อภัยวงศ์ หัวหน้ากระทรวงศึกษาฯ. ไบวันต์ ก็เห็นพอที่จะไป ก็ได้นำการไป เสร็จทางจงใจ แม้ประชาชนโค่นล้มได้ ด้วยกาขยายกิจกรรมวัฒนธรรมมาทำการศึกษาไว้ในสมัยจอมพล.ป. ซึ่งเป็นเครื่องถ่วงถ่วงความรัฐกิจของ (อ่านต่อหน้า ๓๔)

บาทวิถีติดขัด

-๑๖-

ทัชเชอแคด.

ข้าพเจ้าไปถึงเมืองโคลอมโบ ในเช้านวันเดียวกันแล้วไปพักที่โฮเต็ลชยาชเชเล แห่งเดียวกับที่ข้าพเจ้าเคยมากับพล.จ.เจ็คเมื่อครั้งก่อน เพราะในคอนเนชันวันนั้นไม่มีรถไฟไปเมืองแคนดี้ รุ่งขึ้นเช้าจึงขึ้นรถไฟต่อไป รถไฟถึงเมืองหลวงของลังกา ซึ่งเป็นที่ตั้งกองบัญชาการสูงสุด ของกองทัพสัมพันธมิตรด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ราว ๑๑.๐๐ น. ข้าพเจ้าขึ้นรถยนต์ไปยัง "แคมป์ อี" ซึ่งเป็นที่ตั้งหน่วย ๑๑๖ เพื่อรายงานตัวต่อมิสเตอร์ แม็คเคนซี หัวหน้าหน่วยนั้น มีสเตอร์ แม็คเคนซี คือนับว่าข้าพเจ้าด้วยอักษรย่ไม่ครบอันดี และรัฐสภาได้ให้ความสนิทสนมกับข้าพเจ้าจึงเงินกว่าครั้งแล้ว.

หัวหน้าหน่วย ๑๑๖ ได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "ท่านคงได้ทราบเหตุการณ์เกี่ยวกับเมืองเมืองไทย ในขณะนั้นคิดว่าประเทศของท่านกำลังเผชิญกับปัญหาที่ญี่ปุ่นมีชัยบังคับขู่เงินอีก พันล้านบาท และ "รัฐอ" ได้บอกมาทางเรว่าไม่สามารถจะขยับยอดต่อไปอีกได้ เพราะจะเกิดความเสียหายแก่กรณีในไปประเทศของท่าน ขบวนการเสรีไทยและกองทัพไทย จะเกิดการกวาดล้างกองทัพญี่ปุ่นภายในประเทศและขอความช่วยเหลือมาทาง"

ข้าพเจ้า "ผมทราบเรื่องจาก พ.ท. บอยกันแล้ว" แม็คเคนซี "เรื่องนั้นข้าพเจ้าก็ต้องการทราบรายละเอียดอย่างกว้าง ท่าน เพราะฉะนั้นจึงขอให้ท่านมาพบ"

ข้าพเจ้า "ท่านหมายถึงผู้บัญชาการสูงสุด (ลอร์ดพลูตย์) คังการพบไม่ใช่ได้หรือไม่"

แม็คเคนซี "ผมคิดว่าท่านคงจะโต้ตอบกับผู้ที่บัญชาผู้ใหญ่อของขึ้นนอกนอกหนึ่ง เพราะเวลานี้ผู้บัญชาการสูงสุดเกินทางไปตรวจราชการไม่ได้ผู้ขึ้นแล้ว"

ข้าพเจ้าถามรายในภายหลังว่า เขาคือคือ พ.ต.ร. ลอร์ดพลูตย์ แม็คเคนซี คังการพบข้าพเจ้าในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นนายทหารที่คังการกองทัพอไทย และเป็นผู้แทนขบวนการเสรีไทยภายในประเทศประจำซีแอค แต่ได้ทราบว่านายเคนนี่ ก็บัญชาผู้ราชการเมืองประจำกองบัญชาการสัมพันธมิตร มีความเห็นว่า เป็นการไม่เหมาะสม เพราะโดยทางบังคับขึ้นอังกฤษขยับข้อว่าประเทศไทยเป็นศัตรูของอังกฤษอยู่ เนื่องจากว่าโดยประกาศสงครามกับเขาเป็นทางการ ฉะนั้นการที่จะให้นายทหารของประเทศนี้เป็นที่เคารพยกย่องผู้บัญชาการสูงสุดนั้น ก็บัญชาผู้ราชการเมืองเองจะ เห็นว่าไม่เป็นการสมควร

อังกฤษได้รับการยกย่องว่า เป็นมหาอำนาจที่มีเล่ห์เหลี่ยมในขณะนั้น... จึงไม่ประหลาดที่เขาจะถือโอกาสฉกฉวยไทยลงเป็น

มอง...บิขิตเฮกไซซ์

โตม เขมร เขม:บิขิต

ซึ่งอยู่ในเมืองแคตตีบ็อง แต่ท่าไกล จากที่ตั้งหน่วย ๓๒๖ หลายนัด.

ข้าพเจ้า ก็พบเอกอัครราชทูตฯ ผู้หนึ่ง นั่งรถคันที่สอง "แคบมีม" ไปด้วยกัน ผ่านถนนหลายสาย ไปถึงที่ซึ่งกองบัญชาการสูงสุด ที่นั่นมีคนไม่กี่คน เข็มขัดอยู่ทั่วไป ทำให้

เกิดบรรยากาศที่ระบือ เหมารสมกึกก้องในคืนที่หนึ่งสำคัญ ซึ่ง

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยู่ในฐานะเช่นเดียวกับคุณคือ "โตม" ซึ่งประกอบด้วยคุณคือรัก ซันนาม, พล.ท. หลวงชาตกับยศและนายฉันทน์ คอมีนซ์ ที่ล้อมรอบเราทางทหาร เมืองที่แคบก็ตามที่ข้าพเจ้าเคยเล่ามาแล้ว ในตอนก่อน นี้ก็เป็นสิ่งที่แสดงถึงเหล่าผู้พลีและวิธีการอย่างหนึ่งของผู้ซึ่งกองข้าพเจ้าได้ประสบความสำเร็จระหว่างที่ไปยึดเมืองอยู่ก่อนประเทศระหว่างสงครามคราวที่แล้ว ซึ่งถูกเป็นชาติมหาอำนาจที่ผู้ซึ่งบอกกันว่า มีได้เหล่าผู้พลีในทางการพูดสิ่ง และสูงมากทีเดียว.

เมื่อข้าพเจ้า ได้สนทนากับมิสเตอร์แม็คเค็นซีเป็นเวลาพอสมควรแล้ว มิสเตอร์แม็คเค็นซี ก็ได้สั่งให้นายทหารอภิกฤษณ์พันเอกผู้หนึ่งซึ่งเป็นเสนาธิการของหน่วย ๓๒๖ นำข้าพเจ้า ไปยังที่ตั้งกองบัญชาการสูงสุด ของฝ่ายสัมพันธมิตร

ทางการทูตสูง และลึกซึ้ง...
ศัตรูของเขาคือสงคราม

วิจัยให้เข้าไปในทั้งทำงานของทำการข่าว นายทหารชั้นนายพลของกองผู้หนึ่งเอกมาก่อนร้อยและอื่นที่มีนามว่าลือข้าพเจ้า คิวอียอ-ศรีอียอ ก็เขาเป็นคนที่สูงส่ง ส่งฝ่ายเผยแพร่วสารของชาวอังกฤษ มีพวกที่ลือข้าพเจ้าเวียอเวียออยู่เพื่อวิเศษปากพองาม ๒๕๐๐ ปีที่ทางสภาพ และอิมเขมมีแม่ได้ก็เขาไปเอียนก่อนว่า

"มอญิมักได้พบกับท่าน และผมได้รับทราบเรื่องราวของประเทศโดย

และตัวท่าน จากหน่วย ๓๒๖ แล้ว"
ข้าพเจ้าจึงนั่งรถ ซึ่งอยู่ก็ท่านทรงคนข้ามก็ไปที่ทำงาน ของพลกฤษณ์ และกล่าวด้วยไปว่า "ผมเองก็อยากจะทำใน โอกาสที่เต็มใจก็ทำกัน เพื่อว่าถ้ามีสิ่งใดที่สมควรจะให้เกิดความเข้าใจกัน ระหว่างประเทศ และกองทัพของเราก็ทั้งสองได้แล้ว มอญิมักก็มากที่โตม"

เจ้ากรมการข่าวของ "ซีแอก" ก็กล่าวสั้นไปว่า "ขอบพระคุณ เวลาที่ท่านกล่าวเล่าข้าใจ (ฮันค้อทท์ ๓๔)

▲ การประชุมที่ห้องที่คิดที่ ของเจ้าหน้าที่ในเมืองแคตตีบ เพื่อจัดตั้งหน่วย "เวโรโซ" ในเมืองไทยของอากาศ (โปรดสังเกตว่ามีรูปของพี่ชายซึ่งส่งของ) ▼

ภายในบริเวณ "ซีแอก" มีเรือนไม้ ซึ่งปลูกสร้างใหม่เป็นการชั่วคราวเต็มไปหมด เนื่องจากมีเจ้าหน้าที่ประจำทำงาน เป็นจำนวนมาก แต่มีลักษณะที่ผิด เพราะเห็นไม่อยู่ทั่วไป ข้าพเจ้าเข้าใจว่าสถานที่แห่งนั้นได้เริ่มสร้างเป็นส่วนปลูก ซาก หรือสวนสาธารณะ เพราะเต็มไปด้วยต้นไม้ นานาชนิด สลักกับสถานที่แห่งอื่นในเมืองแคตตีบข้าพเจ้าได้เห็นมาแล้ว.

ข้าพเจ้าถูกนำไป ยังเรือนไม้หลังหนึ่ง ซึ่งใช้เป็นที่ทำงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายอำนาจการ พล.อ. ทหารอังกฤษ ผู้นำข้าพเจ้ามาบอกว่า เขาจะพาข้าพเจ้าไปพบกับ เจ้ากรมการข่าวของกองบัญชาการสูงสุด ซึ่งมีมติเป็นพลตรี ข้าพเจ้าเวียอผู้ซึ่งถูกหนึ่ง ก็ได้

แม้ว่าเที่ยงวันนั้นแดดจะลาดปรี่งลงมาเหมือนจะ
 เมาลลยลยก็ดูราวใหม่สดใหม่เป็นแต่ดำนไป แต่ผู้คนก็คลาดล่า
 กันอยู่ในวิมานใต้เศียรอย่างไม่แย่งอ้อลย ดูเหมือนจะไม่ใคร่สน
 ใจกับความร้อนเลย เพราะว่ามีสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของประชาชนนั่นคือ
 การพิจารณาพิพากษา ซึ่งมีกฎหมาย นกเขียนแบความความกล้า
 และเข้าใจจิตใจของประชาชนเป็นอย่างดี แทนทุกคนมีความเห็นอกเห็นใจ
 เป็นอย่างมาก และดูเหมือนจะเกิดความเลื่อมใสเป็นอย่างยิ่งก็หากคน
 อย่างกฎหมาย นกเขียน จะต้องถูกไล่โทษกฎหมาย.

หลายคนรู้สึกว่ กฎหมายที่ตราขึ้นมีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับห
 มีอำนาจใช้มันเท่านั้น มันกลายเป็นอาวุธทรงมหิธานภาพของตน
 ลลลลล ของผู้มีอำนาจอิทธิพลที่จะไร้พาดพิงคนที่งัวว่ หรือมีละนั
 ก็คือยกว่ในทางกำลังและอิทธิพล และคนที่เหล่านี้เองที่ถือชอบมวิ
 อย่างข่มขืนไว้ว่า มันเป็นความยุติธรรมอย่างง่าย ๆ มีอาจคนรแต่ต่อสู้
 เพื่อแสวงหาความถูกต้องหรือความยุติธรรมที่ข่งกันนั้น มีคนง ๆ ชนิด
 หาเข้ากันก็จำนวนมกหลาย ที่ถูกตีความกับเสรีวิ การต่อสู้ยัันนี้ค

เขาข่งไม่ไปเคอว่หนึ่งในรูปก็ความ
 นี้ ชัดก็ถูกวิเคอว่ขึ้นก็ถูกความรู้สึกของ
 'แทน' แต่อย่างก็เคอว่เท่านั้น วิเคอว่
 'แทน' รู้สึกว่าเรามาเป็นก็ถูก หรือก็
 ว่าก็ความถูกมา ก็ก็ความถูกมาว่าวัน
 เป็นวันที่เราเรอว่ถึงวิเคอว่ที่ อย่างไม่
 มีทางหลีกเลี่ยง.

แต่ก็อย่างในทุกคนที่ถือชอบมวิ
 ด้ว่า ในเมืองไทยซึ่งมีศาลยุติ
 ธรรมถือกันแต่เคอว่เท่านั้นซึ่งทั้งได้ แต่
 ว่ามันจะมีความจริงที่เลือกกลาง หนัก
 เหน้เพียงใดก็ตาม ภาวณ วิชช วิชช กัซึ่งวิ
 ชะไมองที่หัว เพราะว่ามันเป็นสิ่งเดียว
 เท่านั้นที่ยังจะพอหวังได้.

"หลักฐานพยานของเขาด้านเนน
 เหลือเกิน ภาวณนี้ศรัทธาว่าถูกกฎหมาย
 ละถูกพิพากษา" จะไมถามเพื่อนชายผู้
 อาสามาเขียนแทนแก่ต่าง อชาร
 วาอยู่ตรงหน้า โคมยไม้และครั้งละ
 ภาวณ วิชช วัฒนชอบเชื่อและ
 ขกกันมันขึ้นก็มา ทำท่าของเขายืน
 เป็นจนกระทั่งเหลือคิดว่า เขาอาจไม่
 ใด้อการอะไรจริงจึงทำก็ไปก็ถูก เขา
 สยคพลัน นั่งอยู่ชั่วขณะก็ถูกข่ม ๆ

เสียถึงสามศาล การต่อสู้กันในกำลังพิพัยที่จะหาความ
 ทั้ที่ฝ่ายเสรีวิ สามารถ 'ปลุกพยาน' ใค้อย่างเหลือคณานัน ทั้ที่ใครคน ๆ เหล่านั้นจึงถือชอบมวิ
 ความพ่ายแพ้ในแง่ของกฎหมายและ
 สูญเสียสิ่งต่าง ๆ ไป พร้อมด้วยหัว
 ใจอันร้าวราน จึงเหลือหลายคนคว่า
 กลัวอยู่ตลอดเวลา ทั้บวิโทษตาม
 กฎหมาย ว่าเหตุใด 'พยาน' ที่ถูกขืน
 ขันด้วยเงินและอำนาจ จึงมก
 มกนั และขังสามารถทำให้ศาล
 เชื่อได้เสียด้วย ละนเประชาชน
 ชาวไทยเป็นส่วนรวมจึงยึดถือคิดว่า
 ไมควรรู้ความกับคนมีเงิน และ
 ควเหลือเสียงกระเป็นศัตรู กับผู้มี
 อำนาจรชศักดิ์โลกแลสโลก มัน
 ไม่มีทางสู้กันได้เลย มีแต่จะแพ้ย
 ด้เท่านั้น!

◀ เขาลงไป, ซักไป, ตะคอกไป ถ้า
 ปฏิสฐ เขาจะใช้ไม้คอกกรัดหนังขาด
 เป็นวิวกูเหมือน 'ลลค' แห่งอีกปลาหมอ'

ภาพประกอบโดยฝีมือ 'แทน'

บทขึ้นปีที่สิบแปด

อย่างล่อเลียน

“คุณไม่ได้ฟังการพิจารณาในคนสำคัญครั้งหนึ่งหรือ?”

“ไม่อย่างทั้งๆ พอได้ยินพยานเขาปรักปรำก็ไร จะไม่ยกฟ้องให้ทุกที”

“งั้นพอฟังการตัดสินแยกกันแล้ว”

“มีฝ่ายคดี... จะไรจะรออยู่ข้างนอก กดตัวรังให้อาชญาในศาล” หล่อนขอกแก่เขาจากตรง แกรมแกงเวือ่นเมื่อไปประชิดขึ้นยื่นคอ อันคมแปลกของซาหุ่มัน ที่ฝังดังความเข้าใจ “อัยการต้องข้างนอก ถ้าพ้นคดีกฎหมายเขาก็รอกออกมา ถ้าไม่พ้นเขาก็ถูกกดตัวรังไปเลย จะไรจะรออยู่ข้างนอก”

“ผมจะไปหาซื้อผ้าเช็ดหน้า มาเทียวให้ไว้สักโหลหนึ่ง”

“ภานั่นแหละ ทุกเล่มอยู่ที่นี่” หล่อนบอกไว้ทีไรจะตัวรังสายคอจนแล้วทั้งนี้

“ถ้าเสียดกฎหมายออกมาได้ละ คุณยังจะรังให้อยู่อีกหรือ?” เขาคลยขออนถามไปหน้ามือละนี อย่างไม่ทุกข์ร้อน

“อารรังเพราะความใจ... ถึงไม่กล้าเข้าไปในศาล”

ชายหนุ่มถนอมใบชา สีสหน้าของเขาหันมองลงเล็กน้อย นัยนัยคำพ้องอย่างเดียวกัน มากที่หญิงสาว เขาพูดกดตัวรังมา แต่ก็นัยนัยที่ยังหมองอยู่เช่นเดิม

“ถ้าผมเขียนกฎหมาย ลูกคดีนั้น

จำคดีคดีนี้ก็จะไม่เสียใจเลย”

“เพราะสิ่งอย่างไร ก็ยังมีไว้ได้ว่ามีคนที่ก็ยังสวดหัวไร คอยรังให้”

“เอาคำพูดให้ห้อย”

“อัยการหรือภานั่น?” หล่อนเอื้อมมือมาเคาะเบาๆ ที่หลังมือของชายหนุ่ม

“ถ้าเอาใจอยู่ในใจหรือ?”

“จะไรจะจับมือกันมา เมื่อเห็นหญิงสาวอึ้งอยู่หนึ่งตรงข้างหน้า ภานั่น วิเศษ เยือนอิริยาบทเป็นเช่นนี้ฉัน “คุณดูที่จะเข้าไปฟังคดีคดีด้วยไหม?” แต่ถ้อยที่หญิงสาวยื่นมือมาจับรังคอของเธอ “มันแปลกกว่าอย่าเข้าไปดีกว่า อยู่เป็นเพื่อนจะไม่ได้ถูกดูและดูเหมือนจะวิ่งหรือให้ตีแต่ตั้งแต่นั้นแล้ว”

“สุดที่รักกลางถึงแก่ไขว้างกวีหนึ่ง” เขายอมวางธงหน้าทีต่างหากยกวางขึ้น “ไปรอจนวัน... ยังไม่ทันรู้แล้วจะว่าเขียนหรือ?”

“สุดที่รักกลางนั้นมาแล้วหรือยัง?”

“แต่ก็หัวจะโม โฉนกว่าจะทรมานจะยกมาไว้ก็เกือบฆ่า ความจริงเกือบเต็มไปไหนกันแล้ว นี่มันเขียนคดีกัน”

“มีหัวที่ใครจะกดคุณ?” สุดที่รักถามที่กระตือรือร้นขึ้นเล็กน้อย

“ไม่แน่นอน ผมมีคู่มานานแล้ว”

“สุดที่รักนั้นหาบอก โหยหน้าอีกเผื่อคงทันที แต่แล้วที่รักก็บอกแล้ว”

“สุดที่รักนั้นแปลก เพราะดังเคยเห็นสายตาอันแสบแสบของพี่สาว ข้าถึงมองผมมีมายังกัน”

“ถ้าไม่เชื่อ ร้อยไม่เชื่อพันไม่เชื่อ”

“ว่าถูกคุณดูถูกรังดิกรัง ทำในกรงเป็นปากเสียง ให้แก่ประชาซึ่งถวิลคุณเพียงคุณ กลายเป็นกบฏปฏิวัติ คุณเขียนฎีกาแก้ปากกระดิ่งอะไรไว้ที่เอาใช้ขึ้นปฏิวัติ เปลี่ยนแปลงกันทำไมไม่อีก...”

“สุดที่รักอย่างงวักเร็ว เหมือนถั่วว่าหล่อนจะตั้งแทนกฎหมาย ด้วยความรู้ถนัดคนพื้น”

“เปล่า ผมไม่ได้ว่ากฎหมายไม่มีหัวใจ” ภานั่น วิเศษ ทวีเราะเสียงแข็ง “ผมหวังของหัวผมเองหรือ?”

“จงวางใจไว้” หล่อนก้มศีรษะลงเล็กน้อย

“แต่ถึงอย่างไร กฎฎีกาก็สารภาพไปหมดแล้ว” จะไรจะแย้งนำเสียงสั่นสั่นความหงใจ

“ในตอนแรก เวลาที่เธอไปรัก”

“ปรารภอย่างสุดเหวี่ยงเธอคิดว่า การปล่อยให้เขาโจมตีโดยไมต่อสู้ คือการทำให้ฝ่ายใดเกิดความประมาท และไมละเอือรบกอบ...”

“แต่ถึงอย่างไร กฎฎีกาก็สารภาพไปหมดแล้ว” จะไรจะแย้งนำเสียงสั่นสั่นความหงใจ

“ถ้าไม่เชื่อ ร้อยไม่เชื่อพันไม่เชื่อ”

“ว่าถูกคุณดูถูกรังดิกรัง ทำในกรงเป็นปากเสียง ให้แก่ประชาซึ่งถวิลคุณเพียงคุณ กลายเป็นกบฏปฏิวัติ คุณเขียนฎีกาแก้ปากกระดิ่งอะไรไว้ที่เอาใช้ขึ้นปฏิวัติ เปลี่ยนแปลงกันทำไมไม่อีก...”

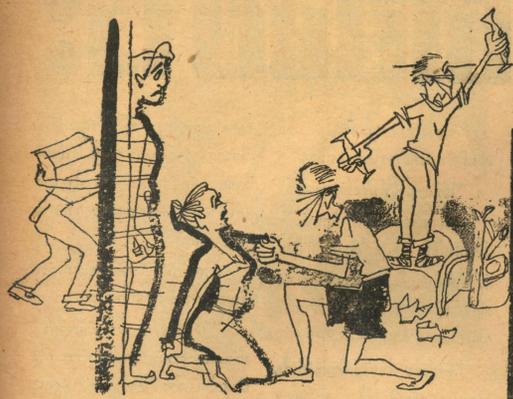
“สุดที่รักอย่างงวักเร็ว เหมือนถั่วว่าหล่อนจะตั้งแทนกฎหมาย ด้วยความรู้ถนัดคนพื้น”

“เปล่า ผมไม่ได้ว่ากฎหมายไม่มีหัวใจ” ภานั่น วิเศษ ทวีเราะเสียงแข็ง “ผมหวังของหัวผมเองหรือ?”

เขามิเกียรติเพราะ ได้ล้มเครื่องแบบอันงามลง
เขาฝอยงขนอยอยู่ตลอดเวลว่า เขาคือ ‘ผู้ปกครอง’
ก็สวดบ่าที่เอาเครื่องทรมานมนุษย์มาสวม

สี่สิบวัน

ทั้งหมดโดย "พรหม"

มันเมื่อออกรบปล้นกันจนเข้าเฝ้า.

เผ่นหนีเขาเมื่อ
กันแล้วไป
ทุกเรื่องมัน

จดหมาย กำนันขมขย

ปิ่น ลูกรัก.

นี่ตั้งแต่เข้ามาอยู่ข้างนอก ในครั้งนั้นก็เข้าไป
สองเดือนกว่าแล้ว ขึ้น ๔ ค่ำเดือนหกก็จจะครบสามเดือน อัน
เมืองข้างนอกเดี๋ยวนี้ชะลุกเอ๊ย ไม่เหมือนเก่าเสียแล้ว ไม่เหมือน
กะเมื่อผมเพิ่งแต่ครั้งท่านนายพันหัวหลวงพิบูลสงครามเป็นนายก
รัฐมนตรีเอ๊ย ท่านนายกรัฐมนตรีคนใหม่คือ จอมพลแปลก
พิบูลสงครามยังโง่เฒ่า.

พอมีความรู้สึกที่ว่า เมืองข้างนอกเดี๋ยวนี้ เหมือนเมือง
สวรรค์ยิ่งเคยได้ยินมาว่าที่เทวคา แต่พวกเทวคาเมืองข้าง
นอกนั้นเกินเกินมันไม่ไว้ใจศรัทธาอย่างบ้านเรา ที่เขาขึ้นเทวคาขึ้น
ก็ยังไม่ค่อยซำดีไม่เกินกันกัน เขาเพราะเห็นกันทั่วไปก็กับ
รถยนต์ ส่วนชนากเทวคาขึ้นพรหมนั้น แต่ชะลุกเอ๊ยสามารถ

เรามีรถทุกสิ่งทุกอย่างได้ความประสงค์ไปก็เคียว พอไม่ทราบว่าชาติ
ย่างก่อนเขาเหล่านั้นก็มาชูท่าทางอะไรมา จึงไม่มาเลิกเป็นเทวคาเมืองข้าง
นอกนั้นได้.

พ่อเคยเห็นเทวดาคงที่นั่นชะลุกเอ๊ย เขาวัดกันว่าเป็นพระ "พรหม"
วิมานลอยอยู่แถวเสาชิงช้า หน้าโบสถ์พรหมนั้น
เทวดาคงขึ้นบุปผารังส่งงานที่ทางเอถ่านไม้ไม่ขเลน แต่
เขาก็ขึ้นอีกว่า เทวดาคงขึ้นชอมท่าอะไรเหมือนเด็ก
เด็ก ออศันที่มีปัญญาดีหน่อย เขาเดดตั้งชื่อว่า "เด็ก
ชายปัญญา" แม้กระนั้นก็ตามความสำนึกว่าตัวเป็น
เทวดาคงกับมนุษย์ทั้งหลาย ก็คงสงัดสันแนนนอยู่.

เมืองข้างนอก เป็นเมืองสวรรค์จริงจริงชะลุก
เราทะเล็ดมอไปทางไหน ซ้ำหรือซาวหน้าหรือหลังจะ
หกกระเด็นก็ถอกอีกท่าไหนก็แถมเรียดูคา เรียดูคาไปนี่
เวลากาลากันถ้าเราไปก็เขยความจนเขยวาช นี่ยังแต่
หน้าวิญญาไปจนถึงเอเคียน ไม่คิดอะไรก็สวรรค์เมืองนี้
เมืองนี้ไปไปเสียก็เขย ทุกกันขยอภินิหารของเทพาพระ
"พรหม" ซึ่งองค์วิญญานะเป็นเทวดาคงผู้มีหน้าที่สมพันธุ
มากกว่าการบูรณะเมืองสวรรค์จนกว่าจะช้อย่างที่พอเห็น.

พระ "พรหม" องค์นี้พอยังทรงว่า ท่านมัน
ฝั่งสร้างเมืองสวรรค์ ให้เจริญยิ่งขึ้นไป กว่านี้อีกเสียด้วย
โดยอุสาศีให้ไปเชื่อเทวดาคงประเทศ เข้ามาร่วมคิดวาง

เมื่อปีกลายผู้เขียนได้เคยไป
ท่องเที่ยวใน พม่ากับเพื่อนฝูง
กว่าสิบปี สองปีมานี้

ท่าเต้นรำพม่า

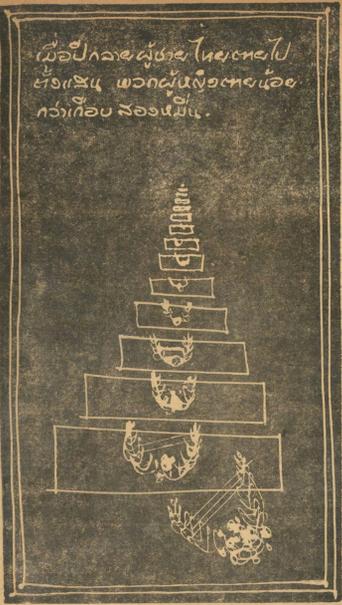
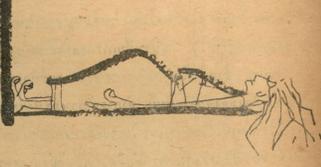
ท่าเต้นรำพม่า

ท่าเต้นรำพม่า

ท่าเต้นรำพม่า

แผนการในขณะลำพังองค์เดียวทำไม่สำเร็จทั้งที่เป็นบ้านเมืองที่พระ 'พรม' สกิดอยู่ด้วยดี พอจึงคิดวิธี สกิดอีก.

ในเมืองสวรรคณี่ความจริงก็มีมนุษย์อยู่บ้างเหมือนกัน พวกนี้ มิใช่เทวดาแต่เพราะมีอาชีพแยก "หาบเร่" ก็เกี่ยวข้องของขายไปมากมิต่าง

ต่างพวกเทวดาเห็นมนุษย์พวกนี้เข้าละเคือง
นัก มีกรเว้งไล่ ไล่ยกวาท่ ตอนเขาไปขยับ
โหมอยู่เสมอตามคำสั่งพระ "พรม" ทา
ว่าทำเอะกะตอนหนทางการ ราชการ ของเทว
ศาทำให้สกปรกเอะเทอะกันใหญ่ ไม่เข้า
การ ก้องถิ่นที่เทวดาไป
เที่ยววิงการมนุษย์หาย
เร่ อยู่เสมอ เสมอขึ้น
แฉกพาหรั ก สพานหัน
เป็นที่หนึ่ง แฉกสามข่ามหัวดำโงะเป็นที่สอง
แฉกข่างดำภูยี่รูคูเป็นที่สาม โขงมีแฉก
ข่างรักสพระยา และที่อื่นอีกอีกเยอะแยะ
พอจำไม่ค่อยได้.

อย่างไรก็ตาม พ่อเห็นกรุงเทพา
เมืองสวรรคณี่แล้วพ่อก็คิดไม่ได้ว่า เมื่อ
คราวที่เทวดาพระ "พรม" ทำอะไรไป

เยี่ยมสวรรคณี่เมืองอาทิตย์อยู่เมื่อเร็ว ๆ นี้มัน ท่านได้ "โชโร" มาบ้าง แฉก
การแล้วสร้างศาลาเทศบาลขึ้นมีโหรพาลีกลี หรือว่า นิคมทูกูโสะเถื่อนโศกาล

พ่อมาคิดคิดแล้วลูกเชื่อว่า ไอการที่ถ้าจะมีการสร้างศาลาเทศบาลกันขึ้นมา
ด้วยทุนรอนของมนุษย์เมืองบางกอก เพื่อเอาไว้ใช้วัดชาวต่างประเทศเขาเป็นท่า

นั่งว่า ก็กิจการงานเทศบาลเมืองไทยในบาง
กอกนี้วิเศษสุดอย่างเดียวกับแล้วละก็ ยังไม่พอ

เทวดาพระ "พรม" น่าจะคิดสร้างนิคมมาก
"โตเถด" ขึ้นมาอีกสักแห่งหนึ่งเอาแบบดึก

ประชาชนสงคราห์แฉกคลองโปลี่ข้างเขาเรียกกัน
ว่า "กงเรยรู" ก็จะมี กะเถดที่พวกนางฟ้า

สอนให้เข้าไปอยู่ในบริเวณนิคมนี้
ทำเป็นแบบแผนสูง เอาไว้คอย

ปรนนิบัติผู้วิงการ พวกเทวดาชั้น
"พรม" ด้วยกันเอง จะเป็น

ที่เขตหน้ารัฐศา แต่เมืองสวรรคณี่
ดาวคังระ ในความมันของเทวดา
พระ "พรม" ทำน้อยไปเอง.

ลูกก็คิดพอแต่ไป พ่อ
ก็ไปเขียนพระนาสาชยาบ มา

มาก เกี่ยวกับ (อ่านต่อหน้าถัดไป)

เขาเรียกว่า

"รัฐประหาร"

“พี่น้องที่รักทั้งหลาย.

ด้วยคณะทหาร, ข้าราชการ, พลเรือน, ตำรวจและประชาชนของชาติไทย มีความเห็นร่วมกันเป็นเอกฉันท์ว่า ภาวะการณ์ของชาติไทยเท่าที่ปรากฏในทุกวันนี้ คณะรัฐบาลปัจจุบันไม่สามารถแก้ไขให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี จึงเป็นเหตุให้พี่น้องทั้งหลายได้รับความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสถึงที่สมญกัตถ์อยู่ในเวลานี้ คณะรัฐบาลปัจจุบันนี้ก็รู้ดีว่าตนไม่สามารถจะกระทำกรแก้ไขได้ เช่นไม่สามารถจะแก้ไขในการครองชีพของประชาชน โดยเฉพาะเรื่องข้าว มีหน้าข้าวซึ่งปล่อยให้ทุจริตในเรื่องนี้และเรื่องอื่นๆ อย่างชานานใหญ่ ทั้งๆที่รัฐบาลมีอำนาจสามารถป้องกันและปราบปรามได้ นับว่าเป็นการกระทำที่ราษฎรได้รับความทรมานในทางจิตใจและร่างกายอย่างยิ่งยวด ยิ่งกว่านั้นพวกนักการเมืองบางคนก็ตั้งเอาการเมืองเป็นเครื่องบังหน้า มีฉวยโอกาสในยามที่บ้านเมืองคับขันเช่นนี้ ทำการฉ้อราษฎร์บังหลวง กอบโกยเอาผลประโยชน์เข้าสู่ตนเองโดยมิได้ละอายใจแต่อย่างใด ในขณะที่ราษฎรทั่วประเทศกำลังจะอดตาย แต่พวกคณะรัฐบาลและพวกฉวยโอกาสบางเหล่ากลับมีความเป็นอยู่อย่างสุขสำราญและรื่นเริง โดยไม่คำนึงถึงเสียงร่ำร้องของประชาชนแต่ประการใด ความเหลวไหลในการปฏิบัติของวงการรัฐบาล เป็นผลให้เกิดความทุกข์ร้อนขึ้นทุกหย่อมหญ้า.

โดยเหตุนี้ ได้ตระหนักถึงความเหลวไหลของวงการรัฐบาล และความทุกข์ยากของประชาชนเช่นนี้ จึงจำเป็นต้องกระทำกรยึดอำนาจบังคับให้รัฐบาลลาออก เพื่อช่วยกันกวดล้างความทุจริตและความเหลวไหลของบางปะการในวงการรัฐบาลเสีย และถ้าจิตความเคียดแค้นทุกข์เข็ญของประชาชนโดยรับความ.

ฉะนั้น เพื่อความสงบเรียบร้อย ขอให้บรรดาประชาชนทั้งคนไทยและชาวต่างประเทศจงตั้งอยู่ในความสงบ อย่าได้กระทำกรใด ๆ เป็นการขัดขวางเป็นอันขาด บรรดาข้าราชการทั้งหลายที่รักษาหน้าที่ของตนจนปรกติและรอบคอบดังต่อไปนี้ ในวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๐ ให้ข้าราชการทุกคนปฏิบัติหน้าที่ตามปรกติ.

คณะทหาร.
๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๐"

นี่คือเสียงอันก้องกังวานลั่นสะเทือนความรู้สึกของประชาชนทั้งประเทศ จากวิทยุกระจายเสียงกรมโฆษณาการ ในคืนเข้ากรุงวันที่๖พฤศจิกายน๒๔๙๐ เสียงนี้เหมือนประกาศิต อันเสียดแทงอย่างร้ายแรง ลึกลงไปในหัวใจของคนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งทั้งเก็บของ และมีส่วนเกี่ยวข้องกับคณะ

รัฐบาลที่ถูกขับไล่คือ พลเรือตรี ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีของเขา และในขณะที่เขากำลัง ▶
พลเรือตรี ถวัลย์ธำรง นาวาสวัสดิ์ ผู้มีปฏิธานว่า 'เอาถังกินหัว' เวลาพูดก็พูดเสียงกึกก้องก้อง แต่เขาไม่ ▶
ได้มีโอกาสให้ "ถังทอง" ของเขาแก่คณะรัฐบาลประหารเด.

วงล้อสำหรับโทรศัพท์ และอุปกรณ์การส่งรับทางวิทยุที่ใช้กันทั่วไปบนเรือ ๓ แห่งของกองทัพเรืออเมริกา

การ
เสียง
สำหรับ
การ

ถึงผู้ถูกเกณฑ์ว่า ที่มนุษย์จะสามาร
ได้อื่น มาใช้เป็นเครื่องสื่อสาร
ก็เห็นสมควรที่สุดทีเดียว หรือที่
เขียนออกมา ซึ่งใช้เมื่ออุปกรณ์
นี้ก็มีกรรมและกรรมวิถึ ผลงาน
คนตัวเล็กๆหนึ่ง ที่ช่วยขุดยุดหา
ซากแคลเซียม ที่ระนำไปสร้างอาวุธ
และอุปกรณ์ต่างๆไปไม่มาก และ
การนำคลื่นเสียงในอวกาศสูงมาใช้ ก็
ไม่ใช่อะไรแปลกเวลาผกผัน เมื่อ
แก้วที่กลิ้งหนึ่ง บางชิ้น ๓ แห่งของ
ใช้เครื่องมือธรรมดา.

เครื่องตัดด้วย อีตารเสียงในความ
ถ่วงน้ำหนักตัวสร้างโดยโรงงาน เรย์เชียน
(Raytheon Manufacturing Co.) แห่ง
เมืองวอชิงตัน รัฐแมสซาชูเซตส์ สร้าง
ให้แก่กองทัพเรืออเมริกาเพื่อใช้
เพื่อระดมแม่ รังสีของเจวีซี เพื่อให้
นักวิทยาศาสตร์ นำไปใช้เป็นส่วนประ
กอบของเรดาร์และจรวดนำวิถี.

การคิดแก้ว หอหินเขียนออกมา
ด้วยระบบเสียงสูง ในอวกาศที่มนุษย์
ไม่อาจรู้ที่เห็นได้ นอกอวกาศเช่น

๓ แห่งของวัตถุใช้กับเครื่องมือเสียง
นัยเพชร.

ระบบเสียงที่นำมาใช้กัน ๓ แห่งล้วนประกอบ
โดยเสียงที่มีความถี่ประมาณ ๒๕,๐๐๐
ครั้ง. การประดิษฐ์เครื่องหินเขียนบน
โดยเสียงหรือ อีตารเสียงที่เกิดจากแม่เหล็ก
เกิดขึ้นของมนุษย์บนมนุษย์ในอวกาศนั้น จัดว่า
เป็นอันตรายในทางอวกาศที่ปลอดภัย แต่ที่
ระบบเสียงที่นำมาใช้คือวัตถุที่มีพลังความถี่สูง
เป็น ๔๖๐ แห่งของระบบเสียง ที่เกิดจากการ
การตัดของแม่เหล็กนี้คือคือ.

ในขณะที่ปล่อยระบบเสียง ผ่าน
กระบอกกลิ้ง ก็เกิดคลื่นขึ้นที่กระ
ป๋ายทั้งสองข้าง ไม่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์
วัตถุที่กระทบลง คลองขุดแต่เสียง
ไหลลงลงเก็บความถี่สูง คือเสียง
กัน ในช่วงเวลาที่มีวัตถุจากอากาศ
แก้วนี้แก้วให้จากอากาศกันไว้ทันที.

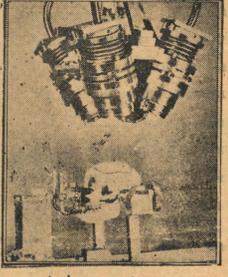
นอกจากนี้ นักวิทยาศาสตร์การ
แพทย์ก็เคยค้นพบด้วย นำระบบเสียงใน
อวกาศมาถ่วง มาใช้เขียนเครื่องมือ
ตัด การะกอบโลกก็กระเพื่อมช่วยในการ
ผ่าก้นเนื้อร้ายในสมอง นักวิทยาศาสตร์
วิเคราะห์ โดยแพทย์ก็ทดลองใช้ระบบ
เสียงเพราะะกอบโลกถึงตัวหนึ่ง ซึ่ง
ปรกติมันมีเสียงรบกวน เครื่องมือ
กบโลกก็เกิดขึ้นนี้ มีความคมกว
ยนี้ถ้ามีกบโลกมาช่วยเท่า สามาร
เจาะทะลุมันลงไปได้ โดยเนื้อ

กระดูกไม่มีรอยร้าวเลยหลายสิบ หลัง
จากทดลองเจาะทะลุมันแล้ว กาก
กันว่า นักวิทยาศาสตร์อาจค้นคว้า
วิธีการแห่งใหม่ สำหรับใช้กับมนุษย์
เพื่อรักษาโรคเนื้อร้ายในสมอง ให้อะ
ควกลิ่ง ๆ ขึ้น.

นอกจากนี้ คุณค่าของเสียงยัง
ช่วยให้นักค้นคว้า พยายามสำรวจข้อ
ยากในด้านการแพทย์ เมื่อไม่นานมา
นี้ นักค้นคว้าแห่งหอดูดาวทางวิทยา
การแพทย์แห่งวิทยาลัยแคโรไลนาได้
ร่วมมือกับนักค้นคว้า เบนเรต มอเคอริกก็
สร้างเครื่องฟังเสียง สำหรับตรวจโรค
หัวใจใหม่มีลักษณะหนึ่ง ทุกฟังเสียง
นี้สามารถรับฟังเสียงในอวกาศ ความถี่
ต่ำมาก อันเกิดจากการเคลื่อนของหัวใจ
และปอด เป็นผลงานแก้วใหม่ ซึ่งไม่มี
ผู้ใดค้นคิดใ้ใหม่ก่อนเคย นอกจาก
นี้ เครื่องฟังยังสามารถแยกแยะ
ลักษณะการเต้นของหัวใจ ไว้เขียนขึ้น
กราฟได้ไปปรากฏใน *ที.วี. โศก* ยาง
ชุดหนึ่ง เป็นเทคโนโลยีการขุดกับโรคหัวใจ
ในอวกาศนี้ ให้ความสะดวกขึ้นอีก
มาก.

ดร. เกล กูบ แห่งวิทยาลัยการแพทย์
แห่งรัฐมิชิแกนในซานดีเอโก รัฐ
แคลิฟอร์เนียว่า ระบบเสียงในอวกาศ
ที่ต่ำมาก จะยังมีประโยชน์แก่คนวิ
การแพทย์อีกหลายประการ หากมนุษย์สามารถ
หาทางนำเสียงไปประโยชน์ได้อีก. ▲

ดาวเนบิวลา

ระบบเสียงสูงส่งจะการแพทย์นำมาใช้ทดลองบน
กะโหลกศีรษะ เพื่อแก้ตัวโรคไขข้ออักเสบในสมอง.

ซึ่งแตกตัวเป็นบรรยากาศไปทั่ว ตลอดจน
ภาพที่ ดร. โซติ คูมันน์ค้นพบแล้วด้วย
กล้องจุลทรรศน์กล้องจุลทรรศน์ พยายาม "ดู"
มนุษย์ที่อยู่ในสภาวะ ๒ นานมากตลอด
นักกลองไปด้วย รัฐบุรุษคืออยู่ในสภาวะ
ที่หนาวจัด พลเรือตรี อวีย์ ช่าง
นาวาสวอซิก และนายควง อภัยวงศ์ ที่
หน่วยทหารประชาธิปไตย อันเป็นพรรค
ที่ค่อนข้างเข้มแข็งในสภายุคนั้น ผม
ไม่แปลกประหลาดใจอะไรเลย ที่คือ
อยู่ในสภาวะ กลองนั้นเกิดคืออวีย์คือ
จะชกกัน นกกลองแล้วไปดูจะไป
หลายครั้งก็อยู่ที่นั่น สภายุคนั้นก
กว่า ของมันที่ทราบกันดีนั่น.

งานเมกคาธรรมะแห่งนี้แหละคืองาน
ที่นายควง อภัยวงศ์ ก็คือให้เขียน
งานเสาราวณะบุคคล เกียรติซึ่งชาวเป็น
เทาจตุรทิศคือยกย่อง และจากคน
ชาว ปรางค์ว่าได้ถึงในธรรมะทั้ง
สิ้น ๑ แสงมากเกษ สมความมุ่ง
มากปรารถนา ในกรรมที่เทาจตุรทิศ
ยากจนคือขอประมาณ แผลดีเรือ
กลอง อ่าง นาวาสวอซิกอยู่ในสภาวะ
ผู้เห็นหัวหน้ารัฐบาล ก็จึงขอออกขอ
ให้หัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน เป็นการใหญ่
มีหลายประโยค.

ถูกแต่แล้วเคย...ถูกแล้ว วันนั้น
เป็นวันที่ ๑ พฤศจิกายนนั้นเอง ที่ว่า
รุ่งจนมีถึงเป็นวันที่ ๘ กระโถกข้าม
ไปในวันพรุ่งนี้ วันที่ ๘ พฤศจิกายน
นั้นเองที่ผมนอนไม่ได้อีกจนกว่า เป็น
ที่พวกคุณคิดและกระทำอยู่ก็คือ
หนึ่ง เว้นจากการทำของเขาดังว่า
"รัฐประหาร" พลก็หัก ๆ ออกก็ แก
ให้ไว้เพราะที่เสียหนอกก็ว่า การ
ไม่อยู่ขึ้นอยู่กับที่รัฐบุคคลผลเรือ
ครัดกลอง อ่าง นาวาสวอซิก ลอด
ด้วยกำลังอาวุธ นั่นแหละ ว่าเขาให้มัน.

ถ้าหากมีให้เรียกว่า "ตัวก
ลืออาวุธ" แล้วว่าให้เขียนว่าอะไร
เล่า ในเดือนนั้นนั้นแล้วรัฐประหาร
ให้เริ่มลอบลอบอึ้งยังมาแต่เช้า ยุค
สำคัญในวงการทหารบก ที่ในและ
นอกระบบราชการ เริ่มที่การคัดเลือก

กลุ่มชนแรกที่มีรัฐบาลก่อตั้งขึ้นในสงคราม คือที่เก่า.

นโยบายเสริมมั่งคั่งคึกคักของคสทประชาชนชาติทำเดียว.

ปรีดีถูกเนรเทศ ก็เพราะจะกำจัดพ่อค้าคนกลาง

ปรีดี ตอบชเฟอริเบช

ชฟ) คือไปนี้ให้ปรีดีถามกันดู จะเอา
วันไหนมัน ก็จะไม่ต้องหยุดเลย ใคร
มีอะไรไปปรกตามได้"

ม.ล. ขาวอำนาคัทถาม "เนื่อง
จากเหตุการณ์ในระบอบกอลลง เกิด
ขึ้นนี้ การปฏิบัติของคณะมนตรีความ
มั่นคง ปฏิบัติงานไม่ทันทั่วถึง ทำนา
ชกการมีความรู้สึกขมขื่นเหตุการณ์ข้างรับ
หรือไม่ในการตัดสินใจของฝรั่งเศสเข้า
แทรกแซง และระบือมีความเห็นให้ขยับ
ขยับการเข้าแทรกแซงนั้นหรือไม่."

จอมพล "คำถามข้อแรกคณะมน
ตรีความมั่นคงได้อ่านไปแล้ว คำ
ถามข้อถัดมาถ้าเข้าไป เพราะสมาชิก
กัลมนี้ไปแล้ว ไทยมี ๒๔ ประเทศ
เห็นพ้องกัน ไทยเราจึงมีอยู่ใน ๒๔
ประเทศนั้น นอกจากนั้นยังมีเงื่อนไข

๒ ข้อ เสนอไปให้ อังกฤษ ฝรั่งเศส
สมาชิกใหญ่สุดประชาชาติไม่เห็นด้วย
ในการกระทำของอังกฤษฝรั่งเศส ประ
เทศไทยก็สนับสนุนมติของ สหประ
ชาชาติ"

หมื่นสีพิพท์ "กลุ่มประเทศอา
หรับได้ลงชื่อ ประณามอังกฤษและฝรัง
เศสสั่งให้สหประชาชาติใหญ่สหประชาชาติ
ไทยเราจึงจزمร่วมด้วยหรือไม่" ถ้าจะ
มีการลงคะแนนในสหประชาชาติ ไทย
จะลงคะแนนประณามด้วยไหม?"

จอมพล "กลุ่มเอเชีย-แอฟริกาเกิน
ที่แรกเขาจรับไปยังมีองค์การสหประ
ชาชาติเห็นกัน แต่เมืองอเมริกาเป็น
ตัวคัดค้าน การที่จีนถึงไป เวลา
นี้ท้าวจับในสหประชาชาติ ค้างสนับ

สนอเมริกา เพื่อให้มีการออกอังกฤษ
ฝรั่งเศส"

ถาม "ขอทราบว่ามีรัฐบาลขึ้น
เป็นกรมศกพร และถือเวลาแล้วหรือ
บ้างที่จะยื่นข้อเข้าเกี่ยวกับกรณีสงคราม
ตะวันออกกลาง?"

จอมพล "มติของสหประชาชาติ
เขาจึงอย่างไร รัฐบาลไทยก็ปฏิบัติตามไป
อย่างนั้น เช่นออกข้อบังคับ ๖ ข้อ ส่วน
มติของสหประชาชาติ ปรกลงไทยใคร
อย่างไรนั้น ก็แล้วแต่การลงมติ
ประมุขสหประชาชาติเขา ผมทราบ
ว่าข้อบังคับที่ ๖ ๒ ข้อเกี่ยวกับจีน
เวลานั้นอังกฤษ กำลังห้ามเรือเดินผ่าน
ไซปรัส ประการว่าไม่ได้โดยสถานี
วิทยุบีบีซีผลกลายแล้วกระชั้นสถานี
วิทยุเสียงอื่น ใช้คลื่นเท่าสถานีวิทยุบี
บีซีเวลานั้นถึงถึงใหม่ก็ใหญ่ เมื่อที่ถูก
โจมตีก็เมืองเล็กชานเขิน เขาว่า
การโจมตีใกล้กับมาก อังกฤษใช้จรว
บ ๒๒๕ ตันขวานแล้วไปลงบนปี เวลา
นั้นก็สถานีวิทยุบีบีซีหรือฟังข่าวคือไป"

หมื่นสีพิพท์ "ทราบว่าในทีประ
มุขสหประชาชาติ ได้มีมติให้ประ
ณามประณามอังกฤษฝรั่งเศส ไทยลง
คะแนนประณามด้วยหรือไม่" รัสเซียเป็น
ผู้เสนอให้ประณาม" (จำตอหน้า ๒๔)

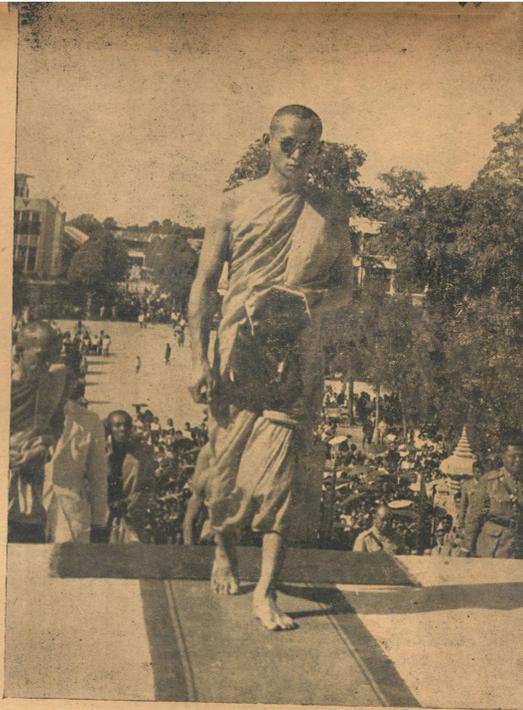
อังกฤษฝรั่งเศส กับอียิปต์ หรือ
เป็นเพราะนายกรัฐมนตรี
พินท์ มิได้พบปะกันร่วมเดือนมา
แล้ว เพราะวันพระของนายกอล
เป็นอุปสรรค จึงบอกให้เปิดประ
สอนเพื่อเรียนกันในวันเสาร์.

โดยที่เป็นเหตุการณ์กระชั้นกันไป พวก
หรือสื่อพินท์ที่ไปประชุมถึงครั้งก็แปลกๆไป
บ้าง เพราะไปได้ครั้งหนึ่งหรือสองครั้ง บ้างจนถึง
จัดชื่อของสื่อนักพูดหลายรายบ้าง บางคนเขิน
บางคนเขินเขินชื่อ เพราะตัวเขินก็ตั้งชื่อของ
คนขึ้นมาใช้ไปแทนชื่อ.

จอมพลมาถึงศาลา สันติไมตรี
เวลา ๑๒.๐๕ น. นายระบือศิริ คา
ถตั้งโดยใหม่ ซึ่งกล่าวขมขื่นมาใหม่
เข้าไปคลบลบรองเท้าของพล ป. อูทิก
ส่วนบุคคลที่ประชุมมาให้ออมพล รอมพล
ท่านก็ทำหน้ามื่อ เพราะลึกลับถาวร
เหมือนนักมวย ขึ้นคารางจะอะไร
คนหนึ่ง เลี้ยวเวลาไป ๑๐ นาทีจึง
"ม
จอมพลเริ่มกล่าวรับกับท้าว" "ม
ขอประธานไทยที่ ให้พวกท่านมาประชุม
วันนี้ อันที่จริงก็ไม่มีเรื่องพิเศษอะไร
หรอก แต่เป็นเพราะไม่ได้พบกันนาน
จึงอยากจะปรับปรุงใหม่ ให้ได้มาประ
มุขกันเป็นปกติ (ให้ไปทางมอหมอง

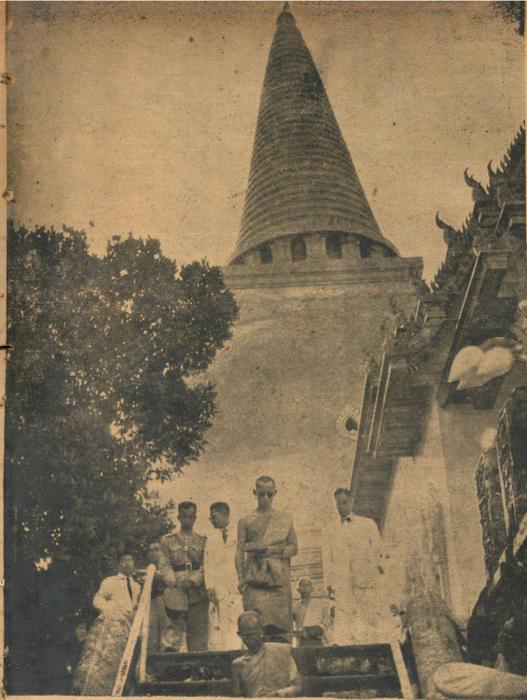

...จากฝั่งไทย ม่ายฆ่าอั้งโก ฟ้ออั้งกัน. ฮยา..ฮยา!..!

ภูมิพลโลกิยกุ พระบาทสมเด็จพระ
เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑ พฤศจิกายนนี้ ในท่ามกลางพลกนิกรผู้

ช้อยู่หัว เสด็จนมัสการพระปฐมมา
ที่กักกิดีและอุบาลกอุบาลิกา ภาพโดย “ตากล้องโท-ลิปดาห์”

ท่านผู้หญิงละเอียดวิจารณ์หนังสือเรื่อง "วิทยาศาสตร์ทางใจ"

ว่ามีประโยชน์ทางส่งเสริมความรู้ความคิด, จูงใจให้เกิดความเลื่อมใสในพุทธศาสนา..

นี่คือชาติของท่านนักอ่านหนังสือทุกคน ที่บันทึกได้หนังสือพิมพ์ออกจำหน่ายอีกเล่มหนึ่งแล้ว

คือเรื่อง "วิทยาศาสตร์ทางใจ" ของ พันโท ชม สุนทรนัต (พ.พ.ช.) วิทยาศาสตร์บัณฑิต ทบ.

ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม ในฐานะประธานสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้ให้ข้อวิจารณ์หนังสือเล่มนี้ว่า
"....หนังสือวิทยาศาสตร์ทางใจนี้ได้รับรวมวิธีลึกลับ และใช้อ่านจิต ตลอดจนแก้ปัญหาทางจิตไว้อย่างง่าย ๆ น่าสนใจอย่างยิ่ง และได้ชี้ชัดตักเตือนเกี่ยวกับความเชื่อถือ และขนบธรรมเนียมบางอย่างไว้อย่างเห็นคุณ
นับว่าหนังสือนี้มีประโยชน์ทางส่งเสริมความรู้ความคิด เป็นการจูงใจให้เกิดความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา
และชักจูงให้คนประพฤติดี....."

วิทยาศาสตร์ทางใจคืออะไร? คือวิชาที่ว่าด้วยจิต, วิถีทำใจให้เกิดอำนาจจิต
และวิธีใช้อำนาจจิตให้เกิดประโยชน์ต่าง ๆ ที่ควรแก่การศึกษาฝึกหัดใจให้เข้มแข็ง

ท่านผู้อ่านใน และฝึกหัดอำนาจจิตของท่านคนหลักจะมี
เดือนแล้ว ท่านสามารถจะนิยามอยู่สองคน. ชุดใจให้แล,
สูดใจ, ตลอดจนมีพลังจิต ๆ ใจอย่างไม่มีความรู้จักอะไรเลย
นับว่ามีเสียงหึหึจริง.

พ.ท. ชม สุนทรนัต ผู้เรียบเรียง ยังเปิดโอกาสให้ท่านสอบ
ถามปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับอำนาจจิตอีกตามความประสงค์ของ
ท่าน แต่ไม่มีใจเพราะขอความกรุณาสามารถ หรือใจไม่พอ
การแข็งขันความเข้มแข็งดี หากพอต้องการเผยแพร่ความรู้จริง
จนเป็นประโยชน์แก่บุคคลและสังคมร่วมด้วย.

หนังสือตลกเล่มหนึ่งท่านควรมีไว้ นั่นคือ
"ชีวประวัติมหาเศรษฐี และบุคคลสำคัญ
ของโลก ๒๗ คน" โดย สมุทร ศิริโย

หนังสือเล่มนี้ได้รับรวมชีวประวัติบุคคลสำคัญไว้มาก เช่น
โรเบิร์ต ลีดส์ ผู้สร้างอาณาจักรอุตสาหกรรม เซอร์อัลเฟรด นอร์ธ
โรเชอร์สตัน, ฮอน. เอ. สตีเวน ผู้ดูแลระบบงานบริการ
ทำให้เข้มทวีป, คี. ซี. กิลเลตต์ เจ้าของบริษัทอินดิโกสีซู่ ตลอดจน.....
รอเบิร์ต รอทลี ราชานเรนสีเทพแห่งจักรวรรดิอังกฤษ ซึ่ง
ใช้ชื่อจริงทางราชการและธุรกิจคือ.

วิทยาศาสตร์ทางใจ ราคาลงเล่ม ๓๐ บาท
ชีวประวัติมหาเศรษฐี และบุคคลสำคัญของโลก ราคาลงเล่ม ๒๕ บาท
ออกจำหน่ายแล้ว

จัดพิมพ์ โดยสำนักพิมพ์ ประมวลสาร

ข้างโรงภาพยนตร์ เจมส์เจอร์ พระนคร

□ บทความวิจารณ์การเมือง

ต่อจากหน้า ๕

ยังมีองค์บุคคลมากกว่าพรรคดังจะเห็นได้ในการศึกษาที่บุคคลสมมติของ
ตัวบุคคลยังมีมีความสำคัญกว่าตัวเขาจะสังกัดอยู่ในพรรคการเมืองใด.

คืออย่างส.ส.ในเขตนี้ ถ้าฟังเสียงเขาจะมีเสียงจับเข่าข้างข้างใจในหมู่บ้านหรือ แต่
พอเขาไปพรรคในสังกัดไปเข้าพรรคการเมือง ที่ประชาชนเขาจะไม่ค่อยเสียงข้าง
ก้นกบไปและกล่าวว่าจะไม่มีคนเลือกเขาแล้วข้างข้างใจเขานี้แหละ นอกจากเขานี้เขาเป็น
โสดไม่มีคนเลือกคือคนคิดจะหันเห เขาจะดูถูกไปเป็นทั้งที่เขานี้เห็นแต่ใจอย่างไม่มี
เกิดขึ้นและข้อเสียของเขาเอง.

เหตุใจไปศึกษาจึงต้องเป็นรัฐบาลสมมติทั้งๆ ที่พรรคของเขาจะมีชื่อเป็นพรรค
สภาเพราะดูราวกับมีชื่อรัฐสภา ซึ่งเป็นหัวหน้าพรรคและดูที่ทราบตัวว่าถ้าเขาไม่หัว
ขานสมมติ การเมืองที่มีสองคนสองคนโดยพรรคของเขาเชิงเขี้ยว ที่สุดคือมีขาน
และไปเอาชื่อไปคือขาน เมื่อมีข้อพิพาทหรือข้อจากข้อใจใจได้ก็ตั้งตนเป็นรัฐบาลสม
มติที่มีพรรคการเมืองเห็นด้วยคือใจใจไว้บ้าง นอกจากนี้ดูราวกับที่ชื่อประชาชนไปคือ
รัฐสภาไม่มีนัก ถ้าข้างข้างพรรคจริงจึงเช่นประชาธิปไตยนี้ รัฐบาลก็ไปมีชื่อ หรือถ้า
ไปคือคือคือมีพรรคหนึ่งคน มีคนขึ้นที่ระดมปัญหาเห็นผลกลางรัฐบาลแล้วตัวคือ
คุณไปมีชื่อมีขานบ้างจึงถึงพรรคการเมืองไปมีชื่อ หรือข้อคือคือเห็นแต่ใจอย่าง
เห็นเขานี้เห็นพรรคพวกคือไปจะประชาชนไปคือหรือพรรคเขาไปทั้งนั้น เป็นที่ระดม
พรรคของเขาหรือพรรคการเมืองก็ไปมีชื่อรัฐสภาหรือชื่อพรรคการเมืองก็ไปมีชื่อ.

ภายหลังความหนักของคู่แข่งมีม ที่คิดจะรัฐบาลสมมติ
ไม่ถนัด ประธานาธิบดีไซคาร์โนแห่งอินโดนีเซีย ได้เรียกร้องให้ประชาชน
ชนพลเมืองจะจัดการเพื่อขึ้นเรื่อง "พรรคการเมือง" กันเสียที ซึ่ง
ทำให้หัวหน้าพรรคการเมืองต่างๆไม่พอใจ.

ไซคาร์โนในวัยออกหาพรรคๆ รัฐบาลได้คิดความคิดอย่างร้ายแท้
สนับสนุนให้พรรคการเมืองซึ่งกันก็เกิดขึ้นดูก็ภายในกลางคืน และนัก
อินโดนีเซียก็ตั้งปัญหาคือด้วยโรคพรรคการเมือง ที่มหาชนกำลังแตก
แยกสลายกันก็ยังไม่เห็นค่า ไซคาร์โนหวังว่าวันหนึ่งพรรคพวก
การเมืองต่างๆจะโค่นหน้าเขาที่นั่น อย่างนั้นใครและเลิกเรื่อง
แข่งพรรคแข่งพวกกันเสียที แต่ไซคาร์โนไม่ได้บอกว่าจะดำเนินการยก
พรรคของไซคาร์โนก็ไปมีพรรคการเมือง.

จะเห็นพรรคพวกที่มีพรรคการเมืองก็ถึงใจคือใจ ในขณะของประธานาธิบดีไซ
คาร์โนมีชื่อกับขาน ว่าถึงพรรคการเมืองหรือพรรคการเมืองประชาชนไปโดยอินโดนีเซีย
คือ หัวหน้าพรรคการเมืองอินโดนีเซียว่าที่พรรคใหญ่คือมี เมื่อจบแล้วก็ตั้งชื่อจาก
ไซคาร์โนไปเป็นอินโดนีเซียหรืออินโดนีเซียที่ไม่มีพรรคการเมืองนั่นเอง บรรดาหัวใจอิน
โดนีเซียอินโดนีเซียอินโดนีเซียโดยใจใจไว้บ้าง (แต่ใจใจ).

อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่า ถิ่นของไซคาร์โนมีชื่อที่สุด แต่มีพรรคพวก
ถึงกับแม้จะมีชื่ออินโดนีเซียก็ถึงชื่อถึงกับขานบ้างของลอร์ดไซคาร์โน ที่พรรคการเมือง
เมื่อถึงใจใจอินโดนีเซียถึงใจใจอินโดนีเซียหรือชื่อพรรคการเมือง. (อ่านต่อหน้า ๓๓)

สลากกินแบ่งเพื่อถือหุ้นการไฟฟ้านครชัยศรี

ฉบับละ ๑๕๐ บาท

รางวัลที่หนึ่งเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

นอกจากจะมีโชคถูกรางวัลเป็นเงินล้าน ผู้ซื้อซึ่งมีสิทธิ์ถือหุ้นบริษัทการไฟฟ้าซึ่งรัฐบาลรับรองแล้ว

มีมูลค่าหุ้นละ ๑๐๐ บาท ในสลากที่ซื้อไว้ทุก ๆ ฉบับ

กำหนดออกจำหน่ายในเดือนกรกฎาคม ๒๔๙๙ และกำหนดออกรางวัล

ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๙

รายการเงินรางวัล

รางวัลที่	จำนวน	รางวัล	รวมเงิน
๑	๑	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๒	๕	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๓	๑๐	๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๔	๒๕	๒๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๕	๕๐	๑๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๓ ตัวหมุนครั้งที่หนึ่งมี ๒,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ		๕,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๓ ตัวหมุนครั้งที่สองมี ๒,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ		๕,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๒ ตัวหมุนหนึ่งครั้งมี ๒๐,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ		๑,๐๐๐.๐๐ บาท	๒๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
รวม ๒๕,๐๕๐ รางวัล			๖๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

ครึ่งเลข ก็ตกลงว่าในคืนวันก่อนว่า ทั้งที่ข้าวยากเงินไทยเสกขวัญ
อเมริกาบ้านๆเที่ยวก็คาน แต่ข้าวยากก็ถือว่าเข็มนแค้นแห่งหนึ่ง จึงไม่
มีฐานะเป็นรัฐและมีแกนราษฎรไม่ให้เห็น. การหาเสียงในสหรัฐอเมริกาก็กระ
ทำกอลีถ้างเท่าไรก็ได้. มีแต่การหาเสียงทางเสียงพิมพ์. วิทยุกระจายเสียง,
สมุดคนสี่เล่มและภาพยนตร์ ซึ่งเขาถือได้ว่า ไม่มีเงินแม้แต่ประเทศอันใดก็
ได้. พอร่างวาดเครื่องขึ้น สิ่งทีเห็นสรุปกันขึ้นก็คือที่ขายรถเข็นข้าง
ผู้สมัครขึ้นเกิดความคิดกันว่า Stevenson นอกจากนั้นก็ไม่มีข้อความอย่างอื่น
ปรากฏชัด แม้แต่หมายเลขว่า ให้เลือกตั้งคนสี่เล่มเป็นประธานาธิบดี ข้าพเจ้า
ก็อธิษฐานเสียงเครื่องขึ้นการจะพิมพ์หนังสือแห่งนั้นไปก็ถูกพวกนักวิทยุกระจาย
เสียงผู้สมัครขึ้นเลือกขึ้นสมาชิกสภาฯ. ขันเลือกตั้งขึ้นผู้ว่าราชการจังหวัดบ้าง.
นอกจากนี้บอกผู้สมัครขึ้นเลือกผู้สมัครขึ้นเลือกตั้ง เห็นไหมโลกก็เที่ยว.
ไปรษณีย์บริษัทก็มีส่วนสำคัญในการหาคะแนนเสียง. โภทพรรรฐรัฐบาลก็
พิงพิรูปโซเซจนชาวรักคิดของเขา ๓-๓ คน แล้วก็ไม่มีความเชื่อใจ
เห็นกัน. โภทพรรรฐพรรคสังคมนิยมก็บอกเลือกตั้งให้ผู้สมัครฯ. ขึ้นเป็น
วิภากรพรรรฐก็ได้เหมือนกัน อย่างโลกก็ตาม. เนืองมาจากข้าพเจ้าหมาย
จึงยังไม่ทราบว่ามี การหาเสียงโดยนักวิทยุชาวโคโล หรือใช้รถเข็นมีเสียง
หรือตามนี้ ข้าพเจ้าจะโคพิษยามสี่เล่มสำมะเขียนต่อไป. วิภากรพรรรฐข้าพเจ้า
เห็นมาใหม่ ๆ เหล่านี้. ยากก็อาจจะเป็นประโยชน์แก่พรรคการเมืองของเรานี้
ก็ให้จึงขอเขียนไว้เพื่อไขข้อข้อง.

วิภากรพรรรฐซึ่งใหญ่ที่สุดคือ "การสัมภาษณ์ข้ามชาติ" ซึ่งตรง
กับภาษาอังกฤษว่า "cross-country press conference" ซึ่งตามนัยอันนี้แปล
ทำการเมืองแบบใหม่ โดยมีนักหนังสือพิมพ์จำนวนหนึ่งเปิดประตูต้อนรับ
ทางวิทยุ ถ้าไม่มีภรรยา โธเนอราวก็จะมีภรรยาหนึ่งคนโคโลหนึ่ง มีหนังสือ
พิมพ์จำนวนหนึ่งจะแยกกันอยู่ในวันเดียวกัน ๆ สมมุติว่าทั้งหมดมี ๓๐ คน
ทั้ง ๓๐ คนแยกกันอยู่ ๓๐ เมืองด้วยกัน แล้วสัมภาษณ์ โธเนอราวหรือภรรยา
ซึ่งอยู่ต่อๆกัน. การสัมภาษณ์ทางวิทยุเช่นนี้ก็จัดขึ้นโดยหลายแห่งหลาย
มาก ขณะที่ข้าพเจ้าไปตั้งงานทางศิลปะ ก็บังเอิญในวันเกิดของโธเนอราว
ได้มีกรอชมพรทางวิทยุโทรทัศน์โดยวิภากรพรรรฐอย่างคมคส ข้าพเจ้าไม่
ทราบว่า การลาภยศที่ ทั้งชื่อเสียงเงินทองเป็นต้นที่จะตกแก่เธอเป็น
คือมีอย่างเท่าใดแต่ถามคนสำคัญทั้งสองจึงคิดว่าเป็นเด็กขึ้นขึ้นเด็กหรือไม่ ทั้ง
ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่าเขมส์ตัวๆก็ถือลูกหมากว่า "ไม่ขอคืนความหลังหมา
แต่ขอคืนความหลังราชสีห์" หรือไม่ ปราบทุกวันนี้ก็โดยโธเนอราว
เขมส์ชีวิต-จอมการคว่ำไต่ดิน ก็เป็นโฆษกทางวิทยุโทรภาพในรายการ
ของกรมการจังหวัดนครศรีธรรมราชในคืนวันเกิด. และขอให้
นำเรื่องนี้ชื่อหลายครั้งเพลงหรือไม่ก็กล่าวขอพรในวันเกิดของโลดี. ต่อจาก
นั้น ตราภาพยศที่ข้าพเจ้าปรากฏในวิทยุที่เขมส์ โอวดีคิด แสรนกันขึ้น
แต่หลังโลดี เป็นผู้ร้องเพลงจากสถานีต่างๆ กัน ไว้รวมทั้งเขมส์แต่เนื้อ
ร้องเพลงไม่เป็น จึงได้แต่กล่าวด้วยพรพจน ทุกครั้งก็ร้องเพลงหรือ
อวยพร เขมส์ชีวิตจะต้องอ่านหน้าทุกครั้งไป ดังนั้นนี้ไม่มีโฆษก
ก็เหมือนโฆษกนั้นแหละ ก่อนจบรายการจะมีเพลงอวยพรร้อยโดยครอบครัวของ
โลดีเอง ในที่สุดโลดีก็กล่าวขอบคุณไม่ต้องสงสัยว่าการอวยพรวันเกิดนี้
อันนี้กับเรื่องอื่นแยก ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าการเมืองของเขมส์มีประเพณีให้
แหวนลั่นหนึ่งหรืออุปมาอุปไมยจักษุคี่แต่โฆษกหรือไม่ ในคนที่ขยของตัว
ก็ไปปรากฏว่า เขมส์ชีวิตยพหนึ่งหรือที่ดูเสียด้วยว่าแหวนลั่นหนึ่งเพชรหรือ
เปลว จึงไม่ทางทราบแต่อย่างไร. ▲

ไท-ลี้ปดาคี

□ ในสนาม

ต่อจากหน้า ๒๓

แข่งจนถึง ๓ วันก็รุ่งเช้า, รุ่งกลาง
และรุ่งใหญ่ มีการชิงชนะเลิศแต่ละวัน
ทุกข แต่มาเมื่อถึงสองมีการแข่งขึ้นที่
ยอดน้ำเวียนเฉลี่ยทุกทีเพราะกรมพล
ศึกษาไม่เอาอย่างเก่าเสียแล้ว ไม่เป็น
รูปประยังปล่อยให้โรงเรียนแข่งกัน
เองไม่รู้นกอะไร โครชอยากเล่นก็ก
เล่นกันเอง ผลเสียหลายก็เกิดขึ้นมาก
หลาย โธเนอราวความสนุกสาน
มาก โธเนอเมืองไทยหาหนที่คอยอด
ก็เกิดความเสียหลายเหล่านี้ผลคือ
ว่าเป็นความผิดของกรมพลศึกษาอย่าง
ชัด ๆ ก็คือ.

ที่จึงวางกรมพลศึกษา ก็มีพื้นอะไร
มากมาย แต่เหตุที่ไม่อาจจะรีบกรมแข่ง
ที่พายุกลดล้นหรือรวมแต่ยอด ถ้าไม่ข้อ
ให้กรมพลศึกษา กรมวิชาการเพราะกรม
โยธาที่ไม่ไปรับเรื่องล้นๆ กรมแข่งเอง
จึงเป็นรุ่นเล็ก, ตอน และใหญ่อย่างเมื่อก่อน
อย่างทำให้ไม่รับเรื่องล้นๆ กรมแข่ง
มีประเภทไหนก็คิดขึ้นเองกว่ากัน เห็นให้
ชัด ๆ ก็คือ.

พอที่หน้าปี-๑๓ ๖ วันจะมีพวกนักฯ
อีก-สวัสดิ์กับคนอื่น.

▲ "นายเชิน"

□ งานโคติน

ต่อจากหน้า ๓๓

สถาการณ์ภายในประเทศของท่านก็
ขึ้นมาก

ข้าพเจ้า "หมึกกว่าทาสัย
สัมพันธ์มิตรทั้งเข้าในฐานะของเมือง
ตราบกับแล้วว่า (ส่วนต่อหน้า ๓๔)

ไทยในขณะนี้เห็นอย่างก็ ว่าเราประ
สพความยุ่งยากเพียงใด ถ้าเราปล่อย
ให้ญี่ปุ่นยื้อกันเราเช่นที่เห็นอยู่ก็แปลก
โดยไม่มีที่สิ้นสุดแล้ว ประเทศไทย
ระต้องถึงซึ่งความวุ่นวายอย่างนั้นขอ
เราไม่อาจทราบทันต่อความยื้อยัก
ข้อไปก็อีกแล้ว"

นายพลอังกฤษ "ถ้าฝ่ายเรา
เห็นใจท่านมากในเรื่องนี้ แต่ต่าง
ก็พิไทยและระชนกการเสรีไทย เข็
ฉากการกวาดล้างญี่ปุ่น ในขณะนี้แล้ว
ท่านในหรือว่า? เป็นผลก็ประ
เทกรของท่าน?"

ข้าพเจ้า "ท่านกรวยกับจีน
เกือบยื้อยัก ถ้าพิแก้ต่างของเรา
ฝ่ายเดียว ไม่อาจที่คำนวณกำลัง
ทหารของญี่ปุ่น ที่ยกครองเราอยู่ใน
ขณะนี้โดยไม่เวลานาน เราจำเป็นต้อง
ต่อสู้ด้วยความช่วยเหลือจากฝ่ายสัม
พันธมิตรอย่างเต็มที่เสียเสีย เรา
จึงปฏิบัติกันโดยมีผลสำเร็จ"

นายพลอังกฤษ "แต่สมมุติไม่
ว่า เราจะสามารถให้ความช่วยเหลือ
ประเทศของท่านในขณะนี้ โดยอย่าง
นี้"

ข้าพเจ้า "พินายความว่า ท่าน
จะให้เราออกป็นงานที่ท่านพร้อมที่
จะอ่านความซึ่งเหลือแต่เรา อย่าง
เต็มที่ ใช่ไหม?"

นายพลอังกฤษ "หมึกกว่าทว
ระเป็นเช่นนั้น นอกจากนั้น ท่านก็
จะอ่านความซึ่งเหลือแต่เรา (ส่วนต่อหน้า ๓๔)

อัศวาคับเป็นสมาชิก ไท-ลี้ปดาคี ทิวระชาดเจกั

๓ เดือน (๓๓ ๖วัน)	๓๘ บาท
๖ เดือน (๒๖ ๖วัน)	๔๔ บาท
๑ ปี (๕๒ ๖วัน)	๘๔ บาท

ถ้าหวังพระกระแสมงมีบัตรจัดตั้งฉบับ หรือสำเนาฉบับหนึ่ง
ส่งหรือส่งไปรษณีย์บรรณาธิการ โปรดออกค่าไปรษณีย์ฉบับหนึ่ง

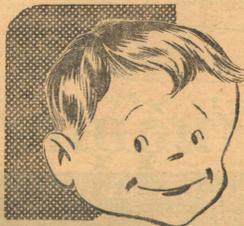
แล็คโตเจน

แล็คโตเจน: บำรุง พลอดวัย และคล้ายนมมารดาที่สุด ทั้งมี
 วิตามินซีสูง เบื้องนม
 แล็คโตเจน

วิธีผสมเบื่องนม
 แล็คโตเจน

กระป๋องแล็คโตเจน ตามปริมาณ ที่ดู	
โรยลงในถ้วย ตามปริมาณ ที่กึ่งเต	
ใช้ช้อนคนจน ละลายเป็น สีขาว	
กรองให้สะอาด ดูที่หน้า	

แล็คโตเจน: ช่วยส่งเสริมทารกให้โต
 วันโตคืน มีสุขภาพอนามัยดี

ระวัง! สังเกตประกอบ
 มาขอสมัครผู้ซื้อมารดา
 ภาชนะที่บรรจุแล็คโตเจนไว้ที่หน้า

ชื่อ _____ 12
 ที่อยู่ _____
 รหัส _____
 บริษัท โนมัล ฟู้ด จำกัด
 ตู้ไปรษณีย์ 326 โทร. ๒๕๓

ต่อจากหน้า ๓๔

๒๓ อย่าง.

๔. ประกาศยกเลิก พระบรมราช

โองการ เรื่องการยกเลิกและบรรดาศักดิ์.

๕. ประกาศพระบาทสมเด็จพระ

บรมราชโอรส ในวาระครบขึ้น ๒๕๔๕ ให้สงวนขนบธรรมเนียมครุฑพักษาคอมนครทั่วประเทศไทย.

๖. ปรับปรุงแก้ไข รัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทย.

๗. ประกาศไม่ให้เชษ และประ

นาภกรประกาศสงครามกับสหรัฐอเมริกาและบริเตนใหญ่เป็นอิสระ.

คณะรัฐบาล นายควง อภัย

วงศ์ (สมัยแรก) ได้รวบรวมรายบัญชีคนนอก เมื่อสงครามยุติลงแล้ว เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ รวมเวลาที่เข้ามา บริหารประเทศชาติหนึ่งปีสามเดือน. ▲ เจริญชัย.

□ งานใต้ดิน

ต่อจากหน้า ๓๔

ขณะ (เกือบมิถุนายน) ยังอยู่ในฤดูฝน ไม่เหมาะแก่การปฏิบัติราชการขนาดใหญ่

กาที่เจ้ากรมการช่างของ "จีนฮ้อ" อั้งฉี่ ลูกหลานนี้ เจ้าข้าขอรับเหมือนกันว่า हांไป เหตุอันแท้จริงไม่ เพราะเหตุที่แท้จริง ซึ่งอาศัยอึ้งกวนจึงไม่สมควรแก่กิจการใหญ่ในทาง... ถึงกับไม่เหมาะที่จะไปอยู่ในขณะนั้น ก็เพราะเครื่องมือเครื่องใช้ และสิ่งของสิ่งอื่นพร้อมต่างหาก แต่ถึงที่ข้ารับสั่งไปเช่นนั้น ก็กิน ข้ารับสั่งมิได้ถือเคลงไปเลย เพราะรู้สึกว่าจะออกเป็นการหมิ่นหมิ่นต่อสาธารณชนชาตินี้ ข้ารับสั่งการปฏิบัติเช่นนี้ผู้ต้องใหญ่ของ...

เราทั้งสองคน ต่างนั่งกันไปชั่วขณะ ค่อยๆการใช้ความนึก ครั้นแล้ว เจ้ากรมการช่างของจีนฮ้อ ก็กล่าวสลับไปดื้อว่า "ในประเทศของท่านจะหมิ่นคนจีนได้?"

ข้าพเจ้า "ตามธรรมดา หลังจากเดือนกันยายนไปแล้ว ฝนตก

ประชาชนเสียสิ้น. ไคระกินหมาก ไคระไม่ส่งหมาก—สวมรองเท้า, ไม่ทำสวนครัว—เลี้ยงสัตว์. ก็ให้คนไปปรารภตามทุกอย่าง ยกเลิกวัฒนธรรมลึกลับลี้ลับ. ซึ่งเป็นนโยบายสร้างชาติ แขนงหนึ่งของชาวมณฑล. อย่างสิ้นเชิง และพร้อมกันนั้น. ก็ให้เพิ่มเงินให้แก่ข้าราชการทั้งทหาร, ตำรวจ, พลเรือน ตลอดจนครูประจำชาติ, สารวัตรท้องถิ่น ที่มีเงินเดือนไม่เกิน ๒๐๐ บาท อีกเท่าตัว. ซึ่งเรียกว่า 'เงินพิเศษยามสงคราม' อันเป็นการเรียกคะแนนเพิ่มพิเศษแก่ตัวคนของเขาเอง อีกแยกหนึ่ง.

ในคืนการปราศรัยนั้นเชษ กับเอี้ยผู้เป็นไปประเทศไต้หวัน มาร่วมผู้ไปถือเอาของไว้ไว้ไว้ มาร่วมเป็นถือการเมืองขึ้น นัผู้หนึ่งเมืองเอี้ย ซึ่งไม่คิดจะปฏิบัติกิจใด ๆ อันแสดงสงครามไม่เพียงมีคน กับผู้ในภาคกลาง, นายเอี้ยเองก็มีความปรารถนาหมิ่นกับคนจีนอย่างชองบรรดาบุตรชาติที่เหล่านั้น คงของชาติคือยี่สิบเอ็ดอย่างกับผู้ไปของเมืองเอี้ยด้วย ซึ่ง "โถบาย" กลที่แต่งขึ้นของเจ้าเอี้ยอย่างเขมรหรือสงครามนั้น.

นางควง อภัยวงศ์ มีคดีทางการเมือง ซึ่งเขาขียนของเขาจนลงว่า "ถ้าต้องการชาวจีนต้องบอกว่า ตัวคือคือการค้าของพ่อค้าชาว" และเขาก็ได้ใช้คดีนั้น ทุกครั้งที่เขาปรากฏหน้า. งานสำคัญ ๆ ที่นางควง อภัยวงศ์ กับเขตรัฐบาลของเขา ได้ปฏิบัติลงลงไปในงานเป็นนายกรัฐมนตรีสมัยแรกนั้น ส่วนมากกลับไปทาง วัฒนธรรม—ประเพณี หรือยกเลิกขนบแห่งกฎเกณฑ์เก่าๆในสมัยรัฐบาลของพล. ได้กล่าว ระบุเพิ่มเติมใหม่ขึ้นมาบ้าง ก็เพียงอย่างเดียว ซึ่งพอจะประมวลมาเห็นสาระอย่างสังเขปได้ดังนี้.

๑. สละพระราชบัญญัติต่างๆ ที่บัญญัติขึ้นระหว่างสงคราม อันไม่ถูกต้องสมบูรณ์.

๒. ออกกฎหมายนิรโทษกรรมแก่บุคคลอันมีความผิดทางการเมือง.

น้อยลงมาก แต่ทรงทนอย่างเด็ก ขากก็รวบปลายตุ๊กตารวม หัวตื้นพูด ก็ขานนั้นอย่างงั่ว"

คุณหมอนของข้าพเจ้า ผงคี่ระเหว ข้า ๆ แสดงว่าเข้าใจ ก็ แล้วยกตัวไปถือว่า "เราคิดว่าท่านควรรอไป ถึงโอกาสนั้นเรียนเลิกกับประเทศของท่าน มากกว่าที่จะเริ่มลงมือทำการใหญ่ตั้งแต่นี้ขอรับ"

จากคำพูด ของนายพลอึ้งกวน ประโยชน์ ที่ได้ข้าพเจ้ามันใจออก ว่า ทำอย่างไรถึงกล่าวอย่างนี้คงยังไม่พร้อมที่จะทำการใหญ่ อันแตกหัก ก่อนที่นักเดินพุดกักยาน อย่างแน่นอน แต่ถึงกระนั้นข้าพเจ้าก็แยกข้าพเจ้าไปว่า "แล้วในระหว่างนั้นนักเดินพุดกักยาน ท่านจะให้ทำอย่างไร ท่านจะให้ยอมปฏิบัติตามที่ผู้บังคับการทุกอย่างหรือไม่หรือ?"

นายพลอึ้งกวน "เรื่องเราใช้ความทนรอไปไว้ เป็นเรื่องขี้ขลาดของทหาร ระดมตั้งการเผาทหารปฏิบัติเอง เพราะเป็นเรื่องภายในของเมืองไทย แต่ถือให้ท่านข้าพเจ้าได้ทำทางฝ่ายเราเข้าไปในสถานการณ์ และความยุ่งยากในประเทศของท่าน เป็นอย่างไร เราเห็นรัฐบาลของท่าน และข้าพเจ้าไทย เรามีความหวังดีต่อประเทศของท่านเสมอ"

ข้าพเจ้า "ท่านเชื่อหรือไม่ว่าเวลานั้นไทยตั้งประเทศ พร้อมแล้ว ระวังมิใช่อยู่ในญี่ปุ่น ออกนอกประเทศ เพราะเราใช้การขึ้นกัน งานไม่สามารถจะกระทำต่อไปได้"

นายพลอึ้งกวน "ผมเชื่อว่าในวังชั้นนั้น เพราะเราวางงานทหารแล้วที่เราคิดว่า ก็เช่นเช่นนั้น"

ข้าพเจ้า "นอกจากนั้นแล้วขอเรียนให้ท่านทราบว่า การที่รัฐบาลของเรา ประกาศสงครามต่อประ

ไทย-สยปตาห์

เทศของท่านนั้น มิรู้มีความสัมพันธ์นาถกับประชาชนเลย"

นายพลอึ้งกวน เข้มกรามข้าวจองจีนเอก ทั้งคำพูดของข้าพเจ้ากับความสนใจ แต่มิได้แสดงความเห็นอย่างไรในเรื่องนี้.

หลังจากนั้นเจ้ากรมการช่างที่ติดตามข้าพเจ้าจึงอ้างถึงทหารผู้เป็นไปประเทศไทย กำลังทหารของประเทศไทย และอาวุธยุทโธปกรณ์ที่เรามีอยู่ในขณะนั้น ตลอดจนกำลังของเรือรบหลวงไทยภายในประเทศ เราสนทนากันอยู่ราวหนึ่งชั่วโมง ข้าพเจ้ากล่าวกับไปซึ่ง "นามมี ๒" ซึ่งเป็นทั้งกองบัญชาการหน่วย ๑๒๖.

เมื่อข้าพเจ้ากลับไปพบมิสเตอร์แม็คเคินซ์ หัวม้าหน่วย ๑๒๖ อีกครั้งหนึ่ง มิสเตอร์ แม็คเคินซ์ได้ขอให้ข้าพเจ้าไปพบกับนายทหารอังกฤษ ยศพันโทผู้หนึ่ง ซึ่งเป็นนายทหารฝ่ายเสนาธิการของหน่วยนี้ นายทหารอังกฤษผู้นี้ ได้ขอให้ข้าพเจ้าซึ่งนั่งใต้เขาทรงตั้งวิธีการจัดกำลังของกองทัพไทย โดยละเอียดว่าเรามีกำลังทหารเท่าใด ใช้อาวุธอะไร ตั้งอยู่ที่ใดบ้าง ตลอดจนแผนการรบของ

1896 - 1956

TRIUMPH

ไตรอัมพี
สินค้าที่ไม่น่าจะหาเห็น

นี่คือ...
สินค้าโครมบี้ / ก่อน
เป็นต้น!

แบบนี้:

สีเทพยผลิต *ผลิต* อ.จ.ส.
23-24 ซ่งเป๊น. เล่าถุก. โทร. 20448

เอกสภาสำคัญ... ใครจะเห็นหรือคิดเห็นที่
ถูกฐานะยากพอ ที่ไม่ยั้งถึง ทน-
สิ่งเหล่านี้เห็นกันคน นอกจากบ่อมี
ท่าเดียว ถ้าไปค้าเขาเสียแก่กว่า
มันไปก็ตั้งใจเสียแพ้ว และเป็นหนึ่ง
สิ่งศักดิ์สิทธิ์... ใครจะรู้... พระเจ้าไม่มี
ว่าถูกฐานะยากพอหรือ... หลักฐาน
อื่นที่หนักแน่นกว่า เพิ่มเติมเข้ามาอีก
หรือไม่...

ภาสน วิเศษชัยคำคุณ พ้อมมี
คุณชื่อนี้และลูกหลายไปก็แก่แรงราว
ระชุกความแท้ที่เห็น และหนักไป
ทั้งยัง ให้ปราศจากการไป เขามันทำ
เหมือนคนพูดด้วยเอง.

“รวมใจไว้อ่านคำพิพากษา—
แล้ว ผมเห็นพระก็ไปก่อน”.

“หมายความว่าเรามีหัวใจใช่ไหม
คะ?” พระโกลนถามอีกเหมือนยังไม่
เข้าใจ.

“อ้อ... ใช่เหมือนกัน เมืองไทย
เคยมีมโหรีๆๆ ที่ไม่เชื่อเกิดขึ้น
เสมอ เราเคยและเคยพูดกันว่าพระ
เป็นอย่างไร แต่สิ่งที่ได้อาจกลายเป็น
อย่างไรไปก็ได้” ชายหนุ่มขยับตัว
อดกั้นแถมที่กระพริบไป เขาหันมา
มองพระโกลนที่เห็นอีกครั้ง นัยน์ตา
เศร้าลึกลับ “แต่เอาเถอะคุณพระโดย
อยู่ที่นี่ตลอดวัน ผมจะบอกคุณว่า
เขาจะว่าคุณคืออยู่ที่ไหน อ้าปากสิ
เขาคงคิดกับมันมากจนหนักที่ คุณซูลี
เข้าไปกับมันเอง”

หญิงสาวผู้ซึ่งทำหน้าที่นาง ในคำ
ชวนตอนท้ายของเขา เธอกำลังชาย
หนุ่มทั้งกำลังหัวเราะเป็นนัยลึกลับ และ
บอกว่า “ไม่ใช่คนที่ซึ่งของคุณซูลีบอก
ก็กระดอเสียคำทาสของความก็... หน้า
ที่ซึ่งคุณมีอยู่ในชื่อของเขานี้ และคุณ
ฎา ไม่ได้อยู่ด้วยกัน”

หญิงสาวผู้ซึ่งเห็นความหมายของหญิงสาวไป
ทันที เธอเองไม่ได้เห็นความหมายของหญิงสาว
มาแต่ไกลเลย เหมือนกับที่ความน้อยใจจากคำ
พูดของภรรยา วันซึ่งขึ้นมาใหม่.

เวลาของการรอคอยผ่านไป

อย่างไรซึ่งจำเหมือนระลอกๆ กลางไป
ก็คืนหนึ่ง พระโกลนคิดว่าเวลาที่ไกล
ไปแต่ละนาที มีช่วงแห่งอันหนึ่ง
ซึ่งไม่มีที่ ที่ตอนซึ่งจะยิงออกไปใน
นอกรถ มงครวญไปยังข้างหลังกลาง
ชกจะให้เขาปรากฏคือออกมาเป็นคน
แรก แล้วจึงกล่าวคำหาพลองเหมือน
นั้นอีกที่พลกตั้งไป ในโพรงวังแสง
มาก ทั้งใจปรารถนาคือหาพบเห็น
คือแต่พระโกลนสักถ้อย ซึ่งรวบรวม
ซ้ำและตีความหมาย เมื่อซึ่งถือฤกษ์กลับ
มาสู่ข้อผมเมื่อใด ก็ระชุกที่หัวใจ
ก็ตัวนี้เท่า ก็ด้วยความมั่นคงและศรั
ทธาหนัก... ผลจะเป็นอย่างไรก็ให้เขา
คือจะพระเห็นไปจากชีวิตของพลอง
อีกเป็นอันขาด.

แต่เมื่อออกมาหน้าตึกเข้า หญิง
สาวก็วิ่งระแวงความหวังของพลอง
ออกกลางถนน ปราสาทที่ถือคือทนาย
ไปเสียแล้ว เพียงแต่ถูกพาญไปเบาๆ
ก็ระแวกกลางฝนไม่ช้าก็ ถ้าพูดของ
ภาสน วิเศษชัยชัยซึ่งขึ้นมาอีก และ
มันทำให้พระโกลนระทึกเหมือนจะเป็น
ลมไปโดยขยับพลองนั้นเอง...

“เมืองไทยก็มีอะไรๆ ที่ไม่น่าจะเกิด
ขึ้นได้เสมอ เราเคยและเคยพูดกันว่าพระ
เป็นอย่างไร... แต่สิ่งที่ได้อาจกลายเป็น
อย่างไรไปก็ได้”

พระโกลนที่หนักใจไม่หวั่นใจออก
มา... รุ่งเช้า, พระราชาชาวไทยทุกวันนี้
มีชีวิตอยู่ใน โคร อย่างสุขสงบหรือก็เกือบ
ร้อนถึงลูกแล้วแต่คำไปของหญิงผู้ใหญ่เท่า
นั้น! หญิงสาวก็ยกเข้ามาขึ้น.

เสียงประชาชนอันอึ้ง จนคงออก
มาข้างนอก ทำให้พลองเกิดความรู้สึก
อันเป็นอัน โทรมใจว่าพลองจะได้รับ
ความดีใจหรือเสียใจจากเสียงดังของ
ประชาชนที่เข้าไปยังคดี หญิงสาวพบ
หน้าล่องกับพวกนายกร อยากรู้โดยใช่
ก็อันนั้นหรือหรือออกมา ออกหลังจากนี้
ตาของภรรยาให้ชุ่มชื้น จนกระทั่งเมื่อถึง

ไท-ลีสปีตาห์

เวลานั้นจะได้ไม่ให้ออกนอกอีก ไม่ว่า
มันจะเขียนความดีหรืออะไรใจ.

อีกสักครู่ก็มา ก็มีเสียงระลอก
เข้าเรียกเข้ามาใกล้ๆ จะไม่ใกล้ถ้า
เงยหน้าขึ้นมองเพราะตรงๆ มันจะเป็น
ภาพพลองที่มากพลองให้ล่องเร็ววาว
ในอากาศขึ้นไปได้ แต่เสียงระลอกทำหยาบ
อยู่ข้างๆ และพ้อมนั้นนั้น อันเสียงระลอก
อีกพลองกับเสียงระลอก ในขณะ
ที่ประจวบถูกอีกออกเบาๆ
“อะไร! ผมกลับมาทำอะไร
แล้ว!”

หญิงสาวพาดขึ้นสุดหัว โกลน
เสียงกระแฉับ “ถูกมู...ถูกมู...”
“เราไปจากกันทีละอะ คุณ
ภาสนเข้าบ่อสาธุช้อไปส่งเอง...
ไปสิที่รัก คนรวมมาดูเราใหญ่แล้ว...
เราควรจะต้องรักกับสองคนสักพัก”
หญิงสาวตืดเครื่องงด โดย
เร็ว... พอลองเคลื่อนพลองคือโกล
นถูกมูเราควรโดยคือผู้กับนานๆ
และพระโกลนจะไม่ให้ถูกมูจากไปอีก
เลย” ▲

(ไปตอนต่อไปในฉบับหน้า)

การเก็บของมหัศจรรย์
โดยชื่อ
สลากกลมหสิณพิเศษ

อาจมีโชค...

ดูการวิ่งผลัดเวลาเร็ว

หนังสือในวอชิงตัน
 วิกิพิมพ์เสนอโดย
 สำนักพิมพ์คลังวิทยา

สมเด็จพระพระยาดำรงฯ

๑. สวัสดิ์สมเกี ภาคว ๑-๔	ราคา ๑๒๐.๐๐ บาท
๒. เทียบเมืองพม่า	" ๓๐.๐๐ บาท
ภิกษุ บัญญัติานะ	
๓. ชุมชุมป่าภูคา เล่ม ๑	" ๒๐.๐๐ บาท
๔. ประชุมป่าภูคา เล่ม ๒	" ๒๐.๐๐ บาท
๕. ทางชีวิต	" ๒๐.๐๐ บาท
๖. ชุมชุมเมืองสัน	" ๒๐.๐๐ บาท
พ.ศ. บิน มุกกันต์	
๗. พุทธวิจิตรวงโคก	" ๒๐.๐๐ บาท
๘. กลลัษณ์ทุกข์	" ๒๐.๐๐ บาท
๙. บินทกธรรม	" ๒๐.๐๐ บาท

สารนาถ

๑๐. ความรอยภาพพระพุทธองค์ เล่ม ๑-๔	" ๑๒๐.๐๐ บาท
๑๑. เศรษฐกิจไถ่เห็น	" ๓๐.๐๐ บาท
๑๒. เข็มไทยยาม	" ๓๐.๐๐ บาท
๑๓. เทียบอินทีย	" ๓๐.๐๐ บาท

ส. สุภา

๑๕. ชีวิตและงานของครูบาวิจิตร	" ๒๐.๐๐ บาท
-------------------------------	-------------

ปลัดปลั่ง

๑๕. บันทึกจากเอเชีย	" ๓๐.๐๐ บาท
---------------------	-------------

สมูล อิตพิชัย

๑๖. ร่อนไปปรักภัยนายคง ธนียงศรี	" ๓๕.๐๐ บาท
---------------------------------	-------------

เดิม สิงหนุต

๑๗. ผังชวามเ็โจง เล่ม ๑-๒	" ๖๐.๐๐ บาท
---------------------------	-------------

ละออง ศรีสุคนธ์

๑๘. เทียบเมืองไทย ๑๒ จังหวัด	" ๕๐.๐๐ บาท
------------------------------	-------------

สวามิ สัตยานันท์บุรี

๑๘. ปรกภัย	" ๑๕.๐๐ บาท
------------	-------------

พระนางเชอลักมีลาวัน

๒๐. โสภะเขมรชีวิต เล่ม ๑-๒	" ๖๐.๐๐ บาท
----------------------------	-------------

กาญจนา นาคพันธ์

๒๑. เมฆยาวรรณ	" ๓๐.๐๐ บาท
---------------	-------------

สุภาวดี

๒๒. สัตว์ เล่ม ๑-๒	" ๖๐.๐๐ บาท
--------------------	-------------

คอกไม้สด

๒๓. ชาติชนะของหลวงนฤนาถ	" ๓๐.๐๐ บาท
-------------------------	-------------

หลวงอรรทพรธรรมปวีรรต

๒๔. ปฏิทินโหราศาสตร์	" ๑๒๐.๐๐ บาท
----------------------	--------------

เอ.ช.เอส.

๒๕. คำว่าสุกเวียงลังกฤษด้วยตนเอง ๑-๒	" ๑๐๐.๐๐ บาท
--------------------------------------	--------------

ผู้ส่งชื้อภายในเดือนนี้ ใ้ราคาพิเศษ ๑๐ %

ที่ตำหนักพิมพ์คลังวิทยา

อำนาจจิตลัมพณ์

โดย..

พ.ท. ช่ม สุคนทรัก

เป็นหนังสือแรกๆ ที่เห็นความ
 สัมพันธ์ระหว่างวิทยาศาสตร์ สาขา
 ต่างๆ กับอำนาจจิตในครัวเรือน ตลอดจน
 วิถีนาเอาความรู้ทางคานจิต และ ทาง
 คานจิตเอามาช่วย ส่งเสริมกัน อย่างมี
 เหตุผล...

หนังสือปกแข็งเกินทองขนาดมากกว่า
 ออกวางตลาดแล้ว ราคาพิเศษ ๒๐ บาท

ขงคี่ในประวัติศาสตร์

โดย.....

สังขี พงษ์ ไทภัย

ขงคี่ๆ ในประวัติศาสตร์ มีอยู่มาก
 มากด้วยกัน ทั้งด้านประวัติศาสตร์ โดย
 และประวัติศาสตร์สากล ผู้เขียนได้พยายาม
 ยามค้นคว้ามาเสมอ เพื่อเป็นการสนับสนุน
 ส่งเสริมการอ่าน การศึกษาของพี่น้อง
 ร่วมชาติโดยทั่วกัน.....ออกวางขายของคี่มีที่
 ไทภัย

ควรอ่านของคี่ในประวัติศาสตร์

ราคาจำหน่ายเล่มละ ๓๐ บาท

สังขีชื่อนัน ไ้ราคาพิเศษเล่มละ ๒๕ บาท

บันทึกจากเอเชีย

โดย.....

ปลัดปลั่ง

นี่เป็น วิกิทัศนาจร เย้ที่ เย้ที่คี่ให้
 กว้างขวางแย้มใหม่ และคี่มีชีวิต ถ้า
 หากท่านให้ "ปลัดปลั่ง" นักท่องเที่ยว
 เรื่องนามผู้ย่ำโลกมาแล้วเป็นลัคนาคี่ให้
 ท่าน... ท่านจะมีโอกาสเยี่ยมพม่า,
 เขมรลาว, ท้องชองกง, ย้ำใต้หัวน และ
 กล้วยญี่ปุ่น อย่างละเอียดทุกแห่ง ทั้งหมด
 ปรากฏการณ์บันทึกจากเอเชีย.

ออกวางตลาดแล้วราคา ๓๐ บาท

สังขีชื่อนัน ไ้ราคาพิเศษเล่มละ ๒๕ บาท

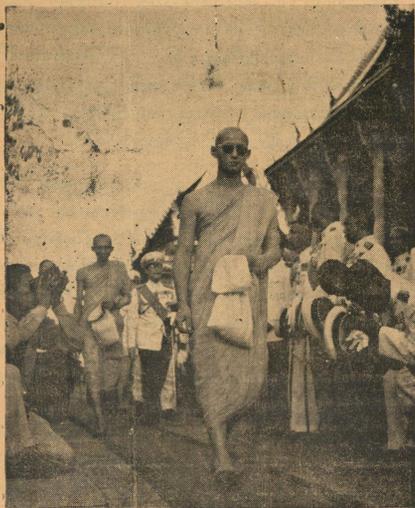
สังขีอโศกตรงได้

ตำหนักพิมพ์คลังวิทยา

สำนักงานใหญ่
 ๕๑ ถนนเฟื่องนคร

สำนักงานสาขา
 ๕๕-๕๘, ๓๑๕ นาคกรเกษม

พระนคร

ภูมิพลโลกิขุ

จัดพิมพ์โดย...สำนักพิมพ์

มูมหนึ่งสี่

รับสั่งทรงพิมพ์ไทยนิยม, สามชอก, พระนคร.

ไพศัพท ๒๒๕๔๔.

ในรอบปีนี้ไม่มีอะไรดีเท่า ประมวลภาพ ทรงผนวช

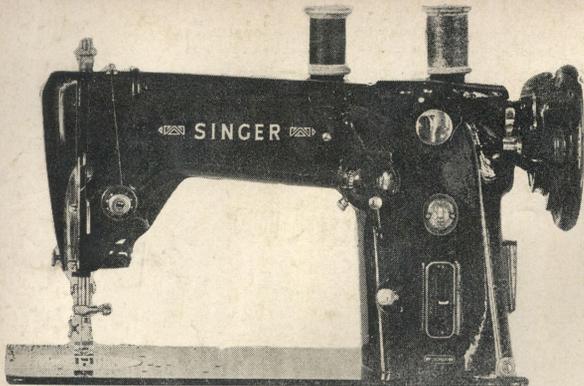
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

■ จัดพิมพ์ขึ้นเป็นสมุดภาพขนาดงามด้วยกระดาษอาร์ตอย่างดี หนาปีทั้งเล่มมากกว่า ๑๐๐ หน้า ภาพอันชัดแจ่มแจ่มใส นับตั้งแต่การเตรียมผนวช จนถึงทรงลาผนวช ตลอดจนการเสด็จพระราชดำเนินไปในที่ต่างๆ.

■ หน้าปกอัญเชิญพระบรมฉายาลักษณ์ พระภิกษุภูมิพล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาประดิษฐานด้วยแบบที่งาม หลังปกอัญเชิญพระบรมฉายาลักษณ์ สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินี ในฐานะผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน มาประดิษฐานไว้ด้วย เป็นภาพสิริธรรมารามชาติอันละเอียดอ่อนสวยงาม อายุน่าเป็นแบบอย่างพระยุพียบจับตามาเก็บไว้เป็นสมบัติ.

■ ทุกๆ ภาพ ทุกๆ หน้ามีคำบรรยายถึงกรณแห่งความเป็นมาโดยย่อในคราวถูกกึ่งั้นแท้จริง พร้อมทั้งคำบรรยายขยายอังกฤช ซึ่งจะทำให้ชาวต่างประเทศได้รับความซาบซึ้งจากพระราชประเพณีการทรงผนวช

■ “ประมวลภาพทรงผนวช” เป็นสมุดภาพเล่มเดียวเท่านั้น ซึ่งกำลังจัดพิมพ์อยู่อย่างประณีตและบรรจงที่สุด ซึ่งเหมาะสำหรับจะเป็นของขวัญหรือเก็บไว้เป็นสมบัติอันมีค่าอย่างหนึ่งของท่าน และใช้ลวดทองเหลืองเจาะร้อยเป็นรูป เพื่อความคงทนถาวร ตามแบบอย่างที่ดีของสมุดภาพอันมีค่าประเทศ แต่ถึงหน้าอยู่ในราคาเพียงเล่มละ ๒๕ บาทเท่านั้น ค่าจังหวัดโปรดคิคต้องสั่งจองด่วน โดยไม่ต้องเสียค่าส่งแต่อย่างใด.

จักร
เย็บผ้า
ซิงเกอร์

ข่าวดีสำหรับแม่บ้าน

จักรซิงเกอร์ที่นิยมกันมากที่สุดทั่วโลกเวลานี้คือ

จักรแบบ ๓๐๖ ซิกแซกอัตโนมัติ และ

จักรแบบ ๒๐๑ กระสวยหยางที่เก็บเสียงได้ไวลาเย็บ

ขี้นี้ เป็นโอกาสที่ท่านควรรีบเป็นเจ้าของจักรชนิดนี้ได้แล้ว

เพราะบริษัทซิงเกอร์ผู้ผลิตซิงเกอร์

ได้เริ่มลดราคาจักรชนิดทั้งสองแบบนี้

ทั้งเงินสดและเงินผ่อน

เริ่มตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ถึงที่ ๑๕ ธันวาคม ๑๙๙๙ นี้เท่านั้น

โปรดรีบจวดยोजनाานมีที่มันเสียแต่เนิ่น ๆ

ติดต่อขอรายละเอียดได้ ณ บริษัทใหญ่ และ สาขาของซิงเกอร์ทุกแห่ง

เครื่องหมายการค้าของโรงงานอุตสาหกรรม

ซิงเกอร์

